

Wiadomość Tygodnia

RESKRYPT PAPIESKI DOPUSZCZAJĄCY BRACI ZAKONNYCH DO FUNKCJI WYŻSZYCH PRZEŁOŻONYCH W ZAKONACH KLERYCKICH

Reskrytem z dnia 18 maja 2022 r. papież Franciszek zmienił normy kanoniczne dotyczące przyjmowania urzędów związanych z posługą władzy przez zakonników niebędących kapłanami, należących do instytutów kleryckich na prawie papieskim, takich jak nasz Zakon.

Do mianowania przełożonego domu zakonnego wystarczy dekret nominacyjny przełożonego generalnego za zgodą jego definitorium.

Do mianowania przełożonego prowincjalnego lub funkcji równoważnej konieczny jest reskrypt Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, o który prosi przełożony generalny za zgodą swojego zarządu.

W przypadku wyboru na przełożonego generalnego kapituła generalna musi poprosić wspomnianą kongregację o pisemne pozwolenie.

W dwóch ostatnich przypadkach odpowiedź kongregacji opiera się na ocenie poszczególnego przypadku i uzasadnieniu podanym przez proszących.

Ta zmiana likwiduje odwoływanie się do kongregacji w celu mianowania przełożonych domów niebędących kapłanami,

którzy jednak muszą być zatwierdzeni przez przełożonego generalnego i jego definitorium. *O. Maurizio di Paolo OFMConv*

RESKRYPT OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA DOTYCZĄCY DEROGACJI KAN. 588 §2 KPK, 18 MAJA 2022 R.

Ojciec Święty Franciszek, podczas audiencji w dniu 11 lutego 2022 r. dla niżej podpisanych Kardynała Prefekta i Arcybiskupa Sekretarza, udzielił Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego upoważnienia do zezwalania, według uznania i w poszczególnych przypadkach, członkom niebędącym duchownymi na powierzanie urzędu wyższego przełożonego w kleryckich instytutach zakonnych na prawie papieskim i w kleryckich stowarzyszeniach życia apostolskiego na prawie papieskim Kościoła łacińskiego i od niego zależnych, w drodze odstępstwa od kan. 588, §2 KPK i od prawa własnego instytutu życia konsekrowanego lub stowarzyszenia życia apostolskiego, pozostawiając w mocy kan. 134, §1.

Brat niebędący duchownym kleryckiego instytutu życia konsekrowanego lub stowarzyszenia życia apostolskiego na prawie papieskim jest mianowany przełożonym lokalnym przez najwyższego przełożonego za zgodą jego rady.

Brat niebędący duchownym klerycznego instytutu życia konsekrowanego lub stowarzyszenia życia apostołskiego na prawie papieskim jest mianowany przełożonym wyższym po uzyskaniu pisemnego pozwolenia Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostołskiego na wniosek najwyższego przełożonego za zgodą jego rady.

Brat niebędący duchownym klerycznego instytutu życia konsekrowanego lub stowarzyszenia życia apostołskiego na prawie papieskim wybrany najwyższym przełożonym lub przełożonym wyższym, zgodnie z trybem przewidzianym przez prawo własne, wymaga zatwierdzenia – w formie pisemnego pozwolenia – przez Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostołskiego.

W przypadkach przewidzianych w §§2-3 Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostołskiego zastrzega sobie prawo do oceny poszczególnego przypadku i uzasadnień podanych przez najwyższego przełożonego lub kapitułę generalną.

Ojciec Święty polecił również, aby niniejszy reskrypt został opublikowany w „L'Osservatore Romano”, a następnie w urzędowym piśmie „Acta Apostolicae Sedis”, wchodząc w życie w dniu dzisiejszym. Watykan, 18 maja 2022 r.

João Braz Kard. de Aviz
Prefekt

José Rodríguez Carballo OFM
Arcybiskup Sekretarz
Za: www.ofmconv.net

Wiadomości krajowe

STATYSTYKA LICZEBNOŚCI ZAKONÓW MĘSKICH W POLSCE W 2021 R.

Stan na 31 grudnia 2021

L.p.	Zakon - Zgromadzenie	Kapłani	Bracia	Klerycy	Nowicjusze	Postulanci	W kraju	Za granicą	Razem
1	FRANCISZKANIE OFM	910	170	86	8	15	937	234	1171
2	SALEZJANIE	910	27	69	5	5	858	158	1016
3	FRANCISZKANIE OFMConv	641	162	52	14	12	620	261	881
4	PALLOTYNI	487	47	24	12	0	417	141	568
5	JEZUICI	442	37	46	11	0	417	119	536
6	KAPUCYNI	389	95	28	6	9	406	121	527
7	DOMINIKANIE	355	22	42	13	13	388	57	445
8	WERBIŚCI	396	41	1	0	0	192	246	438
9	OBLACI MN	363	37	28	4	1	255	178	433
10	PAULINI	311	60	41	6	0	307	111	418
11	CHRYSTUSOWCY	352	21	18	1	0	190	202	392
12	REDEMPTRYŚCI	345	14	25	5	1	277	113	390
13	MISJONARZE CM	264	2	25	2	0	222	71	293
14	SALWATORIANIE	231	18	17	0	6	236	36	272
15	KARMELICI BOSI	201	30	22	6	4	205	58	263
16	MICHALICI	242	12	8	8	8	174	88	266
17	SERCANIE	230	6	12	0	1	180	69	249
18	MARIANIE	182	25	9	0	2	159	59	218
19	SALETYNI	190	10	9	0	2	145	66	211
20	MISJONARZE ŚW. RODZINY	169	10	16	3	0	132	65	197
21	ZMARTWYCHWSTAŃCY	166	8	7	0	0	93	88	181

22	CYSTERSI	84	25	5	1	1	113	3	116
23	PIJARZY	90	3	9	0	3	91	14	105
24	FILIPINI	85	3	7	2	0	80	17	97
25	ORIONIŚCI	72	4	3	2	4	80	4	84
26	KLARETYNI	60	9	10	0	0	52	27	79
27	BONIFRATRZY	12	58	1	1	0	58	14	72
28	BENEDYKTYNI	33	21	3	2	3	55	7	62
29	KAMILIANIE	56	1	4	0	0	51	10	61
30	KARMELICI	39	16	1	3	1	51	9	60
31	KANONICY REGULARNI LAT.	46	3	2	1	0	50	2	52
31	PASJONIŚCI	43	1	2	2	4	50	2	52
32	ZGROMADZENIE DUCHA ŚW.	43	5	1	0	0	32	17	49
33	BRACIA SZKOLNI	0	45	0	0	0	45	0	45
34	SERCANIE BIALI	35	3	0	1	1	28	13	41
35	BRACIA SERCA JEZUSOWEGO	0	36	0	0	0	27	9	36
36	ALBERTYNI	1	31	0	1	0	28	3	33
37	PAULIŚCI	20	7	2	0	0	24	5	29
37	STOW. MISJI AFRYKAŃSKICH	29	0	0	0	0	13	16	29
38	MISJONARZE KRWI CHRYSYUSA	19	4	1	0	0	22	2	24
39	KAMEDULI	8	10	0	3	0	20	1	21
40	POCIESZYCIELE	9	10	0	0	0	14	5	19
41	JÓZEFICI	16	1	1	0	0	12	6	18
41	OJCOWIE BIALI Misjonarze Afryki	17	0	1	0	0	7	11	18
42	BAZYLIANIE	13	3	1	0	0	16	1	17
43	TOWARZYSTWO DUCHA ŚW.	8	0	5	1	2	16	0	16
44	KOMBONIANIE	13	2	0	0	0	7	8	15
45	AUGUSTIANIE	11	2	0	0	0	10	3	13
46	SZENSZTACCY OJCOWIE	12	0	0	0	0	11	1	12
47	TRYNITARZE	11	0	0	0	0	6	5	11
48	CHEMIN NEUF	7	0	1	1	0	4	5	9
49	MONFORTIANIE	2	0	2	2	2	2	6	8
49	ROGACJONIŚCI	7	0	1	0	0	6	2	8
50	BARNABICI	6	0	0	0	0	5	1	6
50	GUANELLIANIE	3	2	1	0	0	5	1	6
50	MISJONARZE M.B. POCIESZENIA	4	0	2	0	0	6	0	6
51	MARIANIŚCI	1	4	0	0	0	2	3	5
52	SOMASCY OJCOWIE	4	0	0	0	0	2	2	4
52	SYNOWIE NAJŚW. MARYI NIEP.	3	1	0	0	0	4	0	4
	Rok 2021	8698	1163	632	119	91	7913	2790	10703

PIERWSZY RAZ OBCHODZONO WSPOMNIENIE BŁ. ELŻBIETY RÓŻY CZACKIEJ

W pierwsze liturgiczne wspomnienie błogosławionej Matki Elżbiety Róży Czackiej świętowano Dzieło Ośrodka dla Niewidomych w Laskach – duchowego pomnika Założycielki. Uroczystości uświetnił koncert uczniów Szkoły Muzycznej w Laskach, która w tym roku obchodzi swoje 25-lecie. Uczestnicy uroczystości jednomyślnie podkreślali, że Szkoła Muzyczna w Laskach jest potrzebna

Wcześniej celebrowana była Msza święta. Sprawował ją metropolita warszawski kardynał Kazimierz Nycz, który dziękował za dar beatyfikacji założycielki Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Służebnic Krzyża i Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Laskach.

W wydarzeniu uczestniczyły siostry franciszkanki, wychowankowie Ośrodka wraz z rodzinami oraz zaproszeni goście, z przedstawicielami lokalnych władz. Matka Elżbieta Czacka

została beatyfikowana 12 września 2021 roku w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie.

W każdą pierwszą niedzielę miesiąca w kaplicy w Laskach sprawowana jest Msza święta w intencjach za wstawiennictwem Matki Elżbiety, a następnie dziękczynna adoracja za jej beatyfikację. Z kolei każdego 19. dnia miesiąca Msza święta z intencjami za wstawiennictwem Matki Czackiej celebrowana jest też w kościele świętego Marcina w Warszawie. (IAR)

Za: www.doxa.fm

I OGÓLNOPOLSKIE FORUM BRACTW I FRATERNI W CZĘSTOCHOWIE

z inicjatywy Papieskiej Rady ds. Nowej Ewangelizacji, odbędzie się w Nicei III Ogónoeuropejskie Forum Bractw i Fraternali. Jego celem jest wzajemne poznanie, wymiana doświadczeń, a także ożywienie ich działalności na Starym Kontynencie. W ramach przygotowań do spotkania kontynentalnego, z inicjatywy arcybiskupa Adriana Galbasa SAC, w dniach 14-15 maja 2022 roku w Dolinie Miłosierdzia w Częstochowie odbyło się I Ogólnopolskie Forum Bractw i Fraternali. Na zaproszenie przewodniczącego Rady ds. Apostolstwa Świeckich przy KEP odpowiedziały liczne wspólnoty z całego kraju.

W pierwszej części spotkania dr hab. Marcin Jewdakimow oraz ks. dr Mariusz Marszałek SAC przeprowadzili warsztaty interaktywne, mające na celu prezentację poszczególnych bractw oraz konfraterni, a także wydobycie głównych problemów, z jakimi borykają się w realizacji swojej misji w Kościele lokalnym ich członkowie. Wśród głównych trudności należy wymienić: brak formacji liderów świeckich, nikłe zainteresowanie działalnością bractw ze strony proboszczów oraz nie docenianie ich potencjału w dziele nowej ewangelizacji.

Sobotnia popołudniowa sesja rozpoczęła się koronką do Bożego Miłosierdzia oraz Mszą św. w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Częstochowie. W homilii ks. dr Mariusz Marszałek SAC podkreślił, iż tak, jak przed dwoma tysiącami lat wzajemna miłość była znakiem rozpoznawczym pierwszych chrześcijan,

tak samo dzisiaj powinna ona stanowić przyczynę i cel wszelkich działań podejmowanych przez członków bractw. Odnosząc się do tajemnicy Bożego Miłosierdzia, która w Dolinie Miłosierdzia jest głoszona nieprzerwanie od 1947 roku, wskazał na ikonę Jezusa Miłosiernego jako wzór ewangelizacji we współczesnym świecie.

Po Mszy św. uczestnicy spotkania wysłuchali wykładu prof. dr hab. Aleksandra Bańki pt.: „Świecki lider w Kościele”. W swoim wystąpieniu podkreślił on, iż bycie liderem nie ma nic wspólnego z pełnioną funkcją w organizacjach kościelnych, ale z siłą oddziaływania na innych. Po adoracji połączonej z modlitwą uwielbienia uczestnicy forum udali się – w strojach charakterystycznych dla poszczególnych bractw – na Apel Jasnogórski na Jasnej Górze.

Drugi dzień forum rozpoczął się od Mszy św., której przewodniczył arcybiskup Adrian Galbas SAC. W swojej homilii przedstawił apostolski wymiar wspólnot działających w Kościele: „Słowo Boże tej niedzieli opowiada nam o Kościele, który jest w ruchu. Jest dynamiczny. To nie znaczy, że akcyjny. Dynamika Kościoła to jego absolutne nastawienie na ewangelizację, a potem na katechizację już zewangelizowanych. Także kościelne struktury. Paweł i Barnaba ustanawiają starszych nie po to, by sobie byli, ani nie po to, by dla nich był Kościół, tylko po to, by oni byli dla Kościoła. Struktury i wszelkie instytucje muszą służyć ewangelizacji.

Nie na odwrót. Kościół, który by kojarzył się ludziom z przerosłem niezrozumiałych struktur i z adoracją urzędów, Kościół, który byłby Kościołem stagnacji, zadowolonym ze swojego stanu posiadania, albo Kościół, który by mówił, że teraz po pandemii jesteśmy oczyszczeni, ci co mieli odpaść – odpadli, a zostali nasi, Kościół dopieszczający samego siebie, byłby skandalem, a nie Kościołem Chrystusa (...). Dokładnie temu samemu mają służyć wszystkie kościelne bractwa i konfraternie. Nie jesteście tylko po to, by pielęgnować dawne zwyczaje, choć to też jest ważne, bo jest częścią historii Kościoła. Przede wszystkim jednak jesteście dla przyszłości, nie dla przeszłości. Dla ewangelizacji, a nie dla archiwizacji”.

W dalszej części kazania nawiązał do postaci św. Karola de Foucauld, którego relikwie zostały zainstalowane w częstochowskim sanktuarium w czasie Mszy św. Powiedział m.in.: „Obyście byli ludźmi, którzy są rozpoznawani przez innych nie tylko po strojach i zewnętrznych zwyczajach, ale po miłości. Twórcie takie wspólnoty, jak ta, o której słyszymy dzisiaj w Dziejach Apostolskich. Że uczniowie się zesłali, by słuchać opowieści Pawła i Barnaby o tym, co Bóg działał wśród nich. Ta opowieść ich nie męczyła, nie budziła zazdrości. Przeciwnie, była umacniająca. Niech wspólnoty, które tworzycie, będą po prostu normalne, naturalne i proste. Otwarte i zycziwe.

Niech waszym patronem będzie także nowy święty Kościoła katolickiego, Korol de Foucauld, człowiek, o którym Tuaregowie mówili *marabuta*, czyli święty, bo zbudował z nimi wspólnotę”.

Po liturgii uczestnicy spotkania wysłuchali referatu ks. dra Wojciecha Sadłonia SAC, dyrektora Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego pt.: „Bractwa w kontekście współczesnych znaków czasu”, w którym podkreślił rolę roze-

znawania indywidualnego oraz wspólnotowego. Zdaniem prelegenta stanowi ono gwarancję zachowania ciągłości między tradycją, a współczesnością i zabezpieczenie przed dwoma skrajnościami grożącymi współczesnym wier- nym – z jednej strony zamknięciu w ciasnych ramach tradycyjnych rytua- łów, bez pogłębienia ich teologicznego znaczenia, a z drugiej strony źle rozu- mianego dialogu ze współczesnością,

prowadzącego do rozmycia chrześcijań- stwa.

Spotkanie zakończyło się dzieleniem oraz wypracowaniem dalszego planu działań. Dzięki włączeniu się w inicjatywę Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego planowane jest przeprowa- dzenie dokumentacji istniejących w Polsce bractw i konfraterni, oraz więk- sze zaangażowanie w przygotowania do III Ogólnoeuropejskiego Forum Bractw i Fraternali. Za: www.sac.org.pl

ŚWIĘTO PROWINCJI U BERNARDYNÓW

Ponad 80 braci z 21 klasztorów wzięło udział w Święcie Prowincji w Kalwarii Zebrzydowskiej w dniach 20-21 maja 2022 r.

Święta Prowincji przypadające dwa razy do roku – w okolicy święta św. Bernardyna ze Sieny (20 V) i św. Jana Kapistrana (23 X) – są okazją dla wszystkich braci do spotkania się ze sobą, rozmowy i wymiany doświadczeń.

Spotkanie rozpoczęło się w piątek wieczorem w bazylice od wspólnej modlitwy Nieszporami i nabożeństwem majowym, którym przewodniczył o. Franciszek Salezy Nowak, wikary kalwaryjskiego klasztoru Matki Bożej Anielskiej.

W sobotę ciąg dalszy spotkania rozpoczęła Jutrznia, a następnie miała miejsce w konferencja o. dra hab. Jana Strumiłowskiego OCist na temat Kościoła w świecie postmodernizmu, jego zagrożeń i sposobów niwelowania go.

Po konferencji nadszedł czas na uczczenie jubilatów życia kapłańskiego. W tym roku byli to następujący jubilaci:

60-lecie: o. Manswet Smalcerz;

50-lecie: o. Marian Wachowicz i o. Godfryd Rakoczy;

25-lecie: o. Hipolit Brożek, o. Juniper Ostrowski, o. Ignacy Tuleja, o. Maciej Fryzowicz, o. Bruno Nocoń, o. Zefiryn Mazur, o. Dobromił Maria Godzik, o. Przybysław Majewski, o. Eryk Kapała i o. Aleksander Sitnik.

Dziękczynnej Eucharystii w samo południe przewodniczył o. Marian Wachowicz, natomiast kazanie do zebranych skierował o. Gwidon Hensel, Wikariusz Prowincji i Moderator Formacji

Ciąglej. Bazylika była wypełniona pielgrzymami, na czele z kilkoma grupami dzieci pierwszokomunijnych.

Kaznodzieja wskazał na wyjątkowy charakter posługi kapłańskiej: *Kapłaństwo to ogromny, niezastużony dar, który przed laty otrzymaliście z rąk biskupa. Przez to nałożenie rąk i namaszczenie dar samego Chrystusa stał się waszym udziałem. Ta łaska, pomimo upływu czasu, nie wyczerpała swojej mocy. Nadal, kiedy wyciągacie ręce nad chlebem i winem, stają się Jego ciałem i Krwią. (...) Myślę, że to jest piękna oprawa Mszy św., gdy obecne są na niej dzieci pierwszokomunijne, które zaczynają swoją przygodę z Chrystusem, zaczynają w pełni uczestniczyć w tym największym z darów, jaki został nam dany. Stajemy więc przed Panem z dziękczynieniem.*

Następnie przywołał słowa św. Franciszka z Asyżu, z „Listu do całego Zakonu”: *„Patrzcie na swoją godność, bracia kapłani i bądźcie świętymi, bo On jest święty. I jak Pan Bóg ze względu*

na tę posługę uczcił was ponad wszystkich ludzi, tak i wy więcej od innych kochajcie Go, szanujcie i czcijcie.”

Miarą wypełnienia naszego kapłaństwa jest to, jaką logikę przyjmujemy w naszej posłudze. Komu się chcemy przypodobać? Kogo naśladować? Dlatego polecamy się modlitwie tych czystych serc dzieci pierwszokomunijnych, abyśmy pozostali wierni Chrystusowi.

Na koniec zebranych podziękował najstarszy z jubilatów, o. Manswet Smalcerz: *Dzisiaj, w związku z wojną na Ukrainie, wiele mówi się o sprawach materialnych, a przecież ważną sprawą jest to, co ludzi łączy, a mianowicie życzliwość i dobroć. Jak głosi jedna z pieśni maryjnych: „Dzisiaj światu potrzeba dobroci, by niepokój zwyciężyć i złó. Trzeba ciepła co życie ozłóci, trzeba Boga więc ludziom nieśmy Go, tak jak Ona”. Po to przecież przyjęliśmy sakrament kapłaństwa, by nieść ludziom Boga.*
Za: www.bernardyni.pl

POŚWIĘCENIE SALWATORIAŃSKIEGO DOMU SŁOWA W KRAKOWIE

Ten dom ma służyć słuchaniu słowa Bożego. W tym domu ludzie się spotykają po to, aby uczyć się wchodzenia w ciszę, w zasłyszane słowo, bo kto potrafi słuchać, ten potrafi budować relacje – mówi Family News Service ks. dr Krzysztof Wons SDS, Dyrektor Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Krakowie. W CFD zakończyły się rekolekcje połączone z poświęceniem Domu Słowa.

Rekolekcje trwały od 6 do 9 maja. Poprowadzili je abp Grzegorz Ryś, metropolita łódzki, przewodniczący Zespołu ds. Nowej Ewangelizacji przy Konferencji Episkopatu Polski, rekolekcionista, oraz ks. Krzysztof Wons. 6 maja br. przełożony generalny Towarzystwa Boskiego Zbawiciela ks. Milton Zonta SDS oraz ks. Józef Figiel SDS, przełożony Polskiej Prowincji Towarzystwa Boskiego Zbawiciela, poświęcili nowo wybudowaną część Domu Słowa.

„Nasze dzieło istnieje 25 lat. To jest dla nas rok jubileuszowy. W 2018 r. zdecydowaliśmy o tym, by rozbudować naszą strukturę, bo zobaczyliśmy, jak wielki jest głód Bożego słowa. Nasze dzieło to przede wszystkim Dom Słowa. Tutaj ludzie z całej Polski, z innych krajów Europy, a nawet z innych kontynentów przyjeżdżają specjalnie po to, aby słuchać słowa” – podkreśla ks. Krzysztof Wons w rozmowie z Family News Service.

Jak zaznacza, cechą charakterystyczną tego miejsca jest cisza. „Cały czas Bóg nam dawał znaki, że bardzo chce tego domu” – dodaje ks. Wons.

16 października 2019 r. nastąpiło podpisanie umowy z wykonawcą i poświęce-

nie placu pod budowę. Ks. Krzysztof Wons podkreśla znaczenie tej daty i jej związek z rocznicą wyboru kard. Wojtyły na papieża.

4 lutego 2021 r. został wbudowany kamień węgielny, który jest swoistą kapsułą pamięci. „Przygotowaliśmy kapsułę pamięci, by w tym fundamencie domu umieścić te wszystkie biblijne wersety, które uczyniły radykalną zmianę w życiu tych, którzy nas słuchają. 70 tys. ludzi przeszło do tej pory przez dom” – podkreśla z radością ks. Krzysztof. „To co proponujemy ludziom, to nie jest odeszcie od świata na parę dni. Codziennosc nasza jest sanktuarium Boga. Uczymy ludzi życia na pustyni, ale z myślą o codzienności” – dodaje.

Ks. Krzysztof wskazuje na duże znaczenie słuchania w życiu człowieka. Mówi, że, „kto potrafi słuchać, ten potrafi się spotykać, ten potrafi budować relacje, a kto potrafi budować relacje, ten żyje; życie bez relacji jest niemożliwe. Jakie jest słuchanie, takie jest rozeznawanie. Jakie jest rozeznawanie, takie są wybory. Jakie są wybory, takie jest nasze życie. Powołanie też rodzi się ze słuchania słowa. Wydaje mi się, że to jest fundament”.

„Kościół przeżywa wiosnę, tylko trzeba o tym mówić, choć pandemia wywołała wielkie zagubienie. Pomagamy ludziom

także wychodzić z depresji i różnorodnych problemów” – akcentuje nasz rozmówca.

CFD prowadzi liczne dzieła, m.in. medytacje lectio divina i różnorodne rekolekcje. Obecne jest także w internecie. Jako przykłady działań można podać cykl: „Nowa Jakość Życia”, czyli wprowadzenie do medytacji niedzielnego słowa Bożego, oraz codzienne komentarze do słowa z następnego dnia „Słowo na jutro”.

„Otrzymaliśmy szczególny patronat Episkopatu Polski. W CFD działa dwuletnia Szkoła Wychowawców Seminariorów Duchownych Diecezjalnych i Zakonnych; służy Polsce, ale także Europie Wschodniej i nie tylko. Nadzoruje ją Komisja KEP ds. Duchowieństwa. Patronuje jej Prymas Polski. Formacja księży leży u podstaw” – zaznacza ks. Krzysztof.

Na stronie internetowej CFD można znaleźć kronikę z okresu powstawania Domu Słowa. Są tam też informacje na temat tego, jak można wesprzeć pokrycie kosztów tego dzieła: <https://rozbudowa.cfd.sds.pl/pl/>

„W Domu Słowa spotykają się ludzie podobni do siebie w wielkich pragnieniach, we łzach, w modlitwie na kolanach, w kolejce do spowiedzi, w eucharystycznej komunii i w adoracji Boga w Najświętszym Sakramencie, w dzieleniu się Słowem. Od 25 lat przez CFD przepływa rzeka modlących się ludzi. Mury domu przeniknięte są słuchaniem Słowa, uczestnictwem w Eucharystii, adoracjami. Modlitwa przekraczających próg Domu Słowa wiąże jego mury bardziej niż cement” – czytamy w opisie Misji Centrum Formacji Duchowej Salwatorianów w Krakowie.
Za: www.ewtn.pl

JUBILEUSZOWY JARMARK ŚWIĘTOKRZYSKI

Dużym zainteresowaniem wśród mieszkańców regionu świętokrzyskiego i turystów z całego kraju cieszył się XV Jarmark Świętokrzyski, który odbył się po dwuletniej przerwie spowodowanej pandemią, 22 maja na Świętem Krzyżu.

Uczestnicy wydarzenia mogli wziąć udział w Mszy św. polowej, a także być świadkiem w muzycznej rywalizacji świętokrzyskich zespołów ludowych z regionalnymi zespołami z Kaszub. Okazale wypadła prezentacja folkloru, rzemiosła artystycznego i kuchni regionalnej kilkunastu gmin powiatu kieleckiego.

Eucharystii sprawowanej na błoniach świętokrzyskiego klasztoru przewodniczył o. Marian Puchała OMI, superior świętokrzyskiego klasztoru Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej.

W kazaniu podkreślił wielką rolę chrześcijaństwa i Kościoła dla rozwoju regionu i Polski oraz ogromne znaczenie kultury i sztuki w dziele ewangelizacji.

– Jako stróże relikwii Drzewa Krzyża Świętego, którą opiekujemy się przez ostatnie 100 lat, cieszymy się, że po dwuletniej przerwie na błonia powraca jarmark świętokrzyski. Dzięki staraniom starostwa kieleckiego i okolicznych gmin radujemy się z

obecności artystów ludowych, muzyków, śpiewaków, tancerzy, twórców kultury. Kultura jest wyrazem naszej wiary, dziełem rąk i umysłów waszych, dziełem waszego talentu i wyobraźni. Wiara wyraża się w waszych dziełach, wiara potrzebuje kultury i sztuki, architektury, muzyki, literatury, kultury duchowej i materialnej – podkreślał superior.

Po Eucharystii na scenie ustawionej na błoniach w ramach muzycznej rywalizacji wystąpili: Zespół Pieśni i Tańca „Zeromszczyzna” z gminy Masłów i Regionalny Zespół Pieśni i Tańca „Kaszuby” z Kartuz.

Po rywalizacji można było zobaczyć także występujące dziecięce zespoły z Kaszub i gminy Górnio, kapele z Ciekot i Kaszub, animacje Europejskiego Centrum Bajki w Pacanowie oraz prezentacje farmy osiołków Gospodarstwa Agroturystycznego „Osiołkowo” i służb mundurowych.

Na stoiskach gmin powiatu kieleckiego zaprezentowane zostały wyroby ludowe, rękodzieło, malarstwo oraz regionalne potrawy i publikacje turystyczne.

Hasłem przewodnim tegorocznej edycji jarmarku były słowa: „Folklor łączy pokolenia i regiony Kaszub i świętokrzyskiego”.

Organizatorem XV Jarmarku Świętokrzyskiego było Starostwo Powiatowe w Kielcach oraz Zgromadzenie Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej.

Za: **KAI**

SIOSTRY PIELĘGNIARKI UCZESTNICZYŁY W PIELGRZYMCE MEDYKÓW

– Stale doskonaląc się w zawodzie pielęgniarki staramy się być w pełni profesjonalne, a habit budzi zaufanie pacjentów – powiedziała przewodnicząca Komisji Pielęgniarek z ramienia żeńskich zgromadzeń zakonnych s. Paula Narożna podczas 98. Pielgrzymki Służby Zdrowia na Jasną Górę. W Polsce pracuje 2 200 pielęgniarek zakonnych.

„Zdarza się, że rodziny pozostawiają swoich bliskich w szpitalach nie mając cierpliwości i możliwości codziennej opieki nad nimi. To my stajemy się dla nich najbliższe” – podkreśliła s. Paula Narożna.

Jak zauważyła na siostrach pracujących w szpitalach spoczywa podwójne zadanie – niesienie ulgi w cierpieniu zarówno fizycznym jak i duchowym. „Dodatkowym zadaniem w naszej pracy jest to, by być otwartym na potrzeby duchowe naszych podopiecznych, zwłaszcza tych, którzy odchodzą, by pomóc im pojednać się z bliskimi i z Bogiem. Habit ułatwia nam tę pracę, budzi zaufanie” – dodała felicjanka.

„Zawsze chorego stawiać przed chorobą” – powiedział w homilii podczas pielgrzymki medyków Prymas Polski abp Wojciech Polak. „Można dyskutować, jak pomagać, jak leczyć, ale trzeba pamiętać, że we wszystkim, co jako Służba Zdrowia czynicie, nie chodzi tylko o leczenie ciała. Chodzi o terapię ludzkiej godności, tej nie można negocjować, tej zawsze trzeba bronić” – powiedział abp Polak.

98. Pielgrzymka Służby Zdrowia na Jasną Górę zgromadziła przedstawicieli medyków z całej Polski. W tym roku po raz pierwszy do pielgrzymki medyków dołączyła społeczność sióstr pielęgniarek. W Polsce niemal 2 200 pielęgniarek zakonnych pracuje w zakładach opieki, hospicjach, jak również dociera do chorych bezpośrednio przez sieć pomocy domowej.

Za: www.ewtn.pl

O. ADAM ŻAK SJ O “SZKLANYM DOMU”: TEN FILM UWAŻAM ZA BARDZO WAŻNY

– Ten film uważam za bardzo ważny, gdyż pokazuje on dojrzenie Jana Pawła II w odpowiedzi na ogarniający Kościół kryzys wykorzystywania seksualnego małoletnich, z także jego uczciwość w załatwianiu tych spraw – mówi ks. Adam Żak SJ, komentując film „Szklany dom”.

Ks. Żak, który jest koordynatorem ds. ochrony dzieci i młodzieży z ramienia Konferencji Episkopatu Polski, podkreśla, że film ukazuje postawę Jana Pawła II, która zawsze była ukierunkowana na człowieka, na ochronę jego godności i praw. Jan Paweł II był w stanie zauważyć ogrom zła, jakie działo się w Kościele na tle pedofilskim, a co związane było z gwałceniem najbardziej podstawowych praw oraz godności osób najsłabszych, czyli dzieci i młodzieży lub dorosłych osób bezradnych.

– W filmie Pauliny Guzik zostały przedstawione działania Jana Pawła II na rzecz stworzenia systemowej odpowiedzi Kościoła na kwestię wykorzystywania seksualnego małoletnich, a te sprawy opinia publiczna powinna znać – mówi ks. Żak SJ.

Ks. Żak, który jest koordynatorem ds. ochrony dzieci i młodzieży z ramienia Konferencji Episkopatu Polski, podkreśla, że film ukazuje postawę Jana Pawła II, która zawsze była ukierunkowana na człowieka, na ochronę jego godności i praw. Jan Pa-

weł II był w stanie zauważyć ogrom zła, jakie działo się w Kościele na tle pedofilskim, a co związane było z gwałceniem najbardziej podstawowych praw oraz godności osób najsłabszych, czyli dzieci i młodzieży lub dorosłych osób bezradnych.

– W filmie Pauliny Guzik zostały przedstawione działania Jana Pawła II na rzecz stworzenia systemowej odpowiedzi Kościoła na kwestię wykorzystywania seksualnego małoletnich, a te sprawy opinia publiczna powinna znać – mówi ks. Żak SJ.

Ks. Żak, który jest koordynatorem ds. ochrony dzieci i młodzieży z ramienia Konferencji Episkopatu Polski, podkreśla, że film ukazuje postawę Jana Pawła II, która zawsze była ukierunkowana na człowieka, na ochronę jego godności i praw. Jan Paweł II był w stanie zauważyć ogrom zła, jakie działo się w Kościele na tle pedofilskim, a co związane było z gwałceniem najbardziej podstawowych praw oraz godności osób najsłabszych, czyli dzieci i młodzieży lub dorosłych osób bezradnych.

– W filmie Pauliny Guzik zostały przedstawione działania Jana Pawła II na rzecz stworzenia systemowej odpowiedzi Kościoła na kwestię wykorzystywania seksualnego małoletnich, a te sprawy opinia publiczna powinna znać – mówi ks. Żak SJ.

Za: www.deon.pl

W KORBIELOWIE SPOTKANIE DOMINIKAŃSKICH BRACI

Po dwuletniej przerwie, w dniach 9-12 maja, spotkali się w Korbielowie bracia współpracownicy.

Coroczne spotkanie dominikańskich braci zakonnych, czyli tzw. braci współpracowników, po przerwie spowodowanej pandemią koronawirusa, po raz kolejny odbyło się w ostatnich dniach w Korbielowie. W tym roku wzięło w nim udział 9 braci (do Polskiej Prowincji

Dominikanów należy w tym momencie 20 braci).

Spotkanie ma na celu nie tylko integrację braci, odpoczynek i wspólną modlitwę, ale zawiera również element formacyjny. W tym roku, korzystając z okazji, że Dominikanie obchodzą 800 lat swojej

obecności w Polsce, podczas spotkania poruszony został temat wdzięczności.

Towarzyszący braciom w spotkaniu Łukasz Miśko OP poprowadził rozmowę, w której podzielił się tym, jak pamięć, duma, pokora i nadzieja budują postawę wdzięczności. Natomiast zaproszona pani Elżbieta Wiater autorka będącej w przygotowaniu do druku biografii brata Gwali Torbińskiego OP, przedstawiła braciom zarys historii kształtowania się powołania braci zakonnych w Zakonie Kaznodziejów oraz rys ich duchowości.

Za: www.info.dominkanie.pl

Refleksja tygodnia

NADUŻYCIA DUCHOWE - ŚWIADOMOŚĆ, ZAPOBIEGANIE, OCZYSZCZENIE (Część III)

Fr. Robert Leżohupski OFMConv

Po przedstawieniu w części pierwszej zarysu nauczania papieskiego przeciwko manipulacjom sumienia i zaprezentowaniu pojęcia forum wewnętrznego, a także zdefiniowaniu jego przedmiotu jak i podmiotów jurysdykcji łaski na forum wewnętrznym oraz cech charakterystycznych forum wewnętrznego, w części drugiej opracowania została podjęta próba zdefiniowania zjawiska nadużyć duchowych.

Elementami kluczowymi dla przybliżenia fenomenu w prawie kanonicznym (przymus psychiczny, element zachowania przestępczego w przypadku nadużycia władzy, szkoda duchowa) oraz w opisie psychologicznym (systematyczny wzorec zachowań przymusu i kontroli) są wsłuchanie się w głos pokrzywdzonych oraz świadomość kontekstu potencjalnie patologicz-

nego (analizie podlegają m.in. podmioty depozytu charyzmatu; struktura organizacji; przejrzystość procesów decyzyjnych; klimat relacyjny; procesy komunikacyjne).

Kwestia krzyżowania się nadużyć duchowych i seksualnych niekoniecznie oznacza ich współistnienie, choć w obydwu przypadkach dynamika społeczno-psychologiczna jest podobna. W celu uniknięcia błędnego, „skorumpowanego” użycia władzy nigdy nie wolno mieszać zakresu wewnętrznego z zakresem zewnętrznym. Kolejnym krokiem w trzeciej części naszych rozważań jest prezentacja niektórych istniejących narzędzi prawnych służących tak prewencji jak i niezbędnemu koniecznie reakcji.

11. ZGODNOŚĆ NORM REGULUJĄCYCH ŻYCIE WSPÓLNOTY Z PRAWEM KANONICZNYM

Fundamentalną kwestią odnośnie świadomości i zapobiegania nadużyciom w życiu wspólnot jest znajomość i przestrzeganie przepisów prawa kanonicznego odnoszących się do forum wewnętrznego i forum zewnętrznego. Tak ważnym jest zatem roztropność w zatwierdzaniu statutów stowarzyszeń i nowych ruchów, zwracając szczególną uwagę na poszanowania sfery ludzkiego sumienia, by unikać jakiegokolwiek jego manipulacji oraz ograniczenia wolności osobistej w kwestiach związanych z relacją osoby z Bogiem, z jej najgłębszymi przekonaniem, by nigdy nie naruszać zdolności osoby do samostanowienia i samodzielnego podejmowania fundamentalnych decyzji życiowych.

Znajomość, interpretacja i stosowanie prawa powszechnego, partykularnego i własnego pozwala realizować jeden z podstawowych celów każdego systemu prawnego - chronić słabszych¹. Owe normy pozwalają na właściwe wypełniania powierzonych kompetencji.

Kan. 617. *Przełożeni powinni wypełniać swoją funkcję i sprawować władzę zgodnie z postanowieniami prawa powszechnego oraz własnego.*

Zgodność norm regulujących życie wspólnoty z prawem kanonicznym pozwala uniknąć pułapek autoreferencyjności, autoizolacji, przekonania o byciu ponad Kościołem. Papież Franciszek, podczas audiencji dla uczestników zabrania plenarnego Kongregacji do spraw Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego 11.12.2021 podkreślił, iż:

„W rozeznawaniu i towarzyszeniu zawsze należy pamiętać o pewnych kwestiach. Strzeżcie się założycieli, którzy czasami mają skłonność do autoreferencyjności, uważając się za jedynych kustoszy lub interpretatorów charyzmatu, tak jakby byli ponad Kościołem. Troska o duszpasterstwo powołań i formację kandydatów. Zwrócenie uwagi na sposoby sprawowania posługi władzy, ze szczególnym uwzględnieniem podziału na forum wewnętrzne i zewnętrzne - co jest przedmiotem mojej wielkiej troski - oraz na czas trwania posługi i kumulację uprawnień. Uwaga na nadużycia władzy i autorytetu”².

Władza ta, w zakresie podejmowania rozstrzygnięć i wydawania poleceń, otrzymana jest od Boga przez posługę Kościoła.

Kan. 618. *Władzę otrzymaną od Boga przez posługę Kościoła przełożeni powinni sprawować w duchu służby. Nastawieni więc na przyjmowanie woli Bożej w wykonywaniu swej posługi, mają kierować podwładnymi jako dziećmi Bożymi; pobudzając, z szacunkiem dla ludzkiej godności, ich dobrowolne posłuszeństwo, powinni chętnie ich wysłuchiwać i wspierać wspólną inicjatywę dla dobra instytutu i Kościoła, zawsze jednak z zachowaniem swojej władzy w zakresie podejmowania rozstrzygnięć i wydawania poleceń.*

12. PREWENCJA I REAKCJA NA NADUŻYCIA POPRZEC ISTNIEJĄCE NARZĘDZIA PRAWNE

¹ Por. D. Cito, *Brevi annotazioni canonistiche sul concetto di abuso di potere e di coscienza*, w: „Tredimensioni” (2020), nr 3, s. 303-312.

² Franciszek, Audiencja dla uczestników zabrania plenarnego Kongregacji do spraw Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego (11.12.2021), <https://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2021/12/11/0838/01747.html> [dostęp: 11 maja 2022] (przekład własny).

Prawo jest systemem „*check and balance*”, zrównoważonej kontroli. Odpowiedzią na sam fakt istnienia nadużyć jest prewencja i reakcja poprzez istniejące narzędzia prawne, jednym słowem „kościelny układ odpornościowy” z niezbędnymi przeciwciałami prawnymi. Nie jest możliwe wymienić wszystkie przepisy, spróbujemy zatem skoncentrować się na niektórych najbardziej znaczących przykładach.

A) Erygowanie domu zakonnego (unikanie jakiegokolwiek improwizacji i zapewnienie regularnych warunków życia zakonnego)

Kan. 609, § 1. *Domy instytutu zakonnego są erygowane przez właściwą władzę zgodnie z konstytucjami, po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody biskupa diecezjalnego.*

§ 2. *Na erygowanie klasztoru mniszek wymagane jest ponadto zezwolenie Stolicy Apostolskiej.*

Kan. 610, § 1. *Erygując dom, trzeba mieć na uwadze pożytek Kościoła oraz instytutu, jak również należy zapewnić to wszystko, co jest potrzebne do właściwego podjęcia przez jego członków życia zakonnego zgodnie z własnymi celami i duchem instytutu.*

§ 2. *Dom wolno erygować jedynie wtedy, gdy roztropnie przewiduje się, że będzie można odpowiednio zaradzić potrzebom zakonników.*

B) Władza najwyższego przełożonego i pozostałych przełożonych (nie ponad, ale zawsze zgodnie z przepisami własnego prawa oraz w ramach swojego zadania)

Kan. 622. *Najwyższy przełożony otrzymuje władzę – którą powinien sprawować zgodnie z przepisami własnego prawa – nad wszystkimi prowincjami instytutu, domami i członkami instytutu; pozostali przełożeni mają władzę w ramach swojego zadania.*

C) Przełożeni ustanawiani na określony i odpowiedni przeciąg czasu (nie na zawsze, chyba że [...])

Kan. 624, § 1. *Przełożeni powinni być ustanawiani na określony i odpowiedni czas, zgodnie z naturą i potrzebami instytutu, chyba że w odniesieniu do najwyższego przełożonego lub przełożonych domu niezależnego konstytucje postanawiają inaczej.*

§ 2. *Prawo własne powinno zawierać odpowiednie przepisy zapobiegające temu, by przełożeni ustanawiani na określony czas nie pozostawali na urzędach związanych z rządzeniem zbyt długo bez przerwy.*

§ 3. *Mogą być jednak odwołani z urzędu podczas trwania kadencji lub przeniesieni na inny urząd z powodów określonych we własnym prawie.*

D) Sposoby ustanawiania przełożonych (nie arbitralnie)

Kan. 625, § 3. *Pozostali przełożeni powinni być ustanawiani zgodnie z przepisami konstytucji, jednakże w ten sposób, że – gdy są wybierani – wymagają zatwierdzenia ze strony właściwego przełożonego wyższego; jeżeli zaś są przez przełożonego mianowani, nominację powinna poprzedzać odpowiednia konsultacja.*

E) Wystrzeżenie się nadużyć w nadawaniu urzędów (przepisy antykorupcyjne i antylobbystyczne)

Kan. 626. *Przełożeni w nadawaniu urzędów i członkowie instytutu w dokonywaniu wyborów powinni przestrzegać przepisów prawa powszechnego oraz własnego prawa, a także powstrzymać się od jakichkolwiek nadużyć oraz względów*

osobistych, mając zaś przed oczyma tylko Boga i dobro instytutu, powinni mianować albo wybierać tych, których wobec Pana uznają za rzeczywiście godnych i zdalnych. Ponadto mają się wystrzegać zabiegania o głosy w wyborach, bezpośrednio lub pośrednio, dla siebie lub dla innych.

F) Rola rady (konieczność istnienia i działania)

Kan. 627, § 1. Przełożeni powinni mieć własną radę, ustanowioną zgodnie z postanowieniami konstytucji, i korzystać z jej pomocy w wykonywaniu swojego zadania.

§ 2. W sytuacjach innych niż przewidziane w prawie powszechnym własne prawo powinno określić przypadki, w których do ważnego działania wymagana jest zgoda lub rada, w myśl postanowienia kan. 127.

G) Wizytacja kanoniczna (musi mieć miejsce, w zaufaniu i prawdzie, nie przeszkadzająca i nie udaremniająca)

Kan. 628, § 1. Przełożeni, którzy na podstawie własnego prawa instytutu zostali powołani do tego zadania, powinni w określonym czasie wizytować domy i zakonników sobie powierzonych zgodnie z przepisami wspomnianego prawa własnego.

§ 2. Biskup diecezjalny ma prawo i obowiązek wizytować, także w zakresie dyscypliny zakonnej:

1° klasztory niezależne, o których mowa w kan. 615;

2° poszczególne domy instytutu na prawie diecezjalnym, położone na jego terytorium.

§ 3. Zakonnicy powinni z zaufaniem odnosić się do wizytatora, a gdy zgodnie z prawem o coś pyta, mają obowiązek odpowiadać zgodnie z prawdą, w miłości; nikomu zaś nie wolno w jakikolwiek sposób odwozić zakonników od wypełniania tego obowiązku albo w inny sposób przeszkadzać w osiągnięciu celu wizytacji.

H) Ad validitatem uprzednie uzyskanie pisemnego zezwolenia Stolicy Apostolskiej do erygowania instytutów życia konsekrowanego (żadnego skracania potrzebnego czasu, żadnej instytucjonalnej szybkiej ścieżki)

Kan. 579. Biskupi diecezjalni mogą, każdy na własnym terytorium, ważne erygować formalnym dekretem instytuty życia konsekrowanego, po uprzednim pisemnym zezwoleniu Stolicy Apostolskiej.

Cytowany przepis to intrygujący przykład dojrzewania Magisterium Kościoła:

w Kodeksie z 1983 zapis brzmiał: "po niezbędnej konsultacji Stolicy Apostolskiej";

zmiana z 2016.06.01 wprowadziła zasadę, iż zapis "po niezbędnej konsultacji Stolicy Apostolskiej" stał się *ad validitatem* - do ważności ["Rescritto in merito al can. 579 del Codice di Diritto Canonico sulla erezione di istituti diocesani", AAS 108 [2016] 696];

w końcu wskutek zmiany z 2020: *ad validitatem* jest uprzednia zgoda na piśmie ze strony Stolicy Apostolskiej [Franciszek, Motu proprio „Authenticum charismatis”, 01.11.2020 [w: OR 160 (2020), nr 255, 4.11.2020, s. 6].

I) Rotacja w kierownictwie międzynarodowych stowarzyszeń wiernych

Dykasteria ds. Świeckich, Rodziny i Życia, Dekret generalny z dnia 3 czerwca 2021 (Prot. N. 2021/466) – odnośnie

rotacji w kierownictwie międzynarodowych stowarzyszeń wiernych³.

Dekret jest skierowany do stowarzyszeń ustanowionych bądź uznanych przez tę dykasterię (109), a także do ruchów, nad którymi dykasteria sprawuje nadzór, takich jak na przykład Droga Neokatechumenalna, Odnowa Charyzmatyczna czy System Parafialnych Komórek Ewangelizacyjnych. Maksymalna łączna długość mandatów wynosi od 10 lat, przewiduje się jednak możliwość dyspensy dla założycieli, jeśli służy to rozwojowi i stabilizacji stowarzyszenia. Celem rozporządzenia jest doprowadzenie do zdrowej rotacji w kierownictwie tych stowarzyszeń i zapobieganie nadużyciom, aby sprawowanie władzy było postrzegane jako autentyczna służba.

W dołączonej do dekretu notcie wyjaśniającej, która ma ułatwić jego prawidłową interpretację, czytamy:

„9. Nierzadko brak ograniczeń dla mandatów posługi władzy ułatwia tym, którzy są wezwani do rządzenia, możliwość opadnięcia w formy zawłaszczania charyzmatu, subiektywizmu, centralizację funkcji, jak również w przejawy autoreferencji, które to razem łatwo prowadzą do poważnych naruszeń godności osobistej i wolności, oraz do prawdziwych rzeczywistych nadużyć. Złe sprawowanie władzy nieuchronnie prowadzi do konfliktów i napięć, które ranią komunie, osłabiając siłę misyjną.

10. Doświadczenie pokazało, że zmiana pokoleniowa w organach zarządzających polegające na rotacji obowiązków kierowniczych, przynosi wielkie korzyści dla żywotności stowarzyszenia: jest okazją do twórczego wzrostu i bodźcem do wkładu w formację; ożywia wierność charyzmatowi; nadaje oddech i skuteczność interpretacji znaków czasu; zachęca do nowych i aktualnych sposobów działalności misyjnej⁴.

13. ZAKOŃCZENIE

Forum wewnętrzne, to intymny, osobisty obszar relacji między miłosiernym Bogiem a wiernym, przestrzeń rozeznawania, wolnego wyboru, pojednania, uzdrowienia, miłosierdzia, rozeznawania. Prawdziwa władza opiera się na zaufaniu i wolności, owo „ryzyko zaufania”, musi szanuje sumienie, godność, wolność osobistą każdego z nas. Wolność jest cechą, bez której podążanie śladami Chrystusa, Jego naśladowanie, jest daremne. Pragnieniem każdego z nas jest podążanie **w wolności za tym, co Duch Święty podpowiada w tajemnicy naszego sumienia**. Na drodze duchowego wzrostu, jesteśmy zaproszeni aby dokonywać **wolnych, odpowiedzialnych wyborów**; nie tylko biernie przestrzegać zasad i haseł, nie być posłusznym bez zrozumienia, nie odsuwać na bok własnej woli, nie podążać za tłumem, ale zawsze kulturować, pielęgnować i wzbogacać dary naszej wolności.

³ Dykasteria ds. Świeckich, Rodziny i Życia, *Dekret generalny z dnia 3 czerwca 2021 (Prot. N. 2021/466) odnośnie rotacji w kierownictwie międzynarodowych stowarzyszeń wiernych*, <http://www.laityfamilylife.va/content/dam/laityfamilylife/Pdf/decreto-mandati-gover-no/ITA%20Decreto%20Generale%2031.05.2021%20DEF%20con%2010go.pdf> [dostęp: 11 maja 2022] (przekład własny).

⁴ Dykasteria ds. Świeckich, Rodziny i Życia, *Nota esplicativa*, http://www.laityfamilylife.va/content/dam/laityfamilylife/Pdf/decreto-mandati-gover-no/ITA%20NotaEsplicativa%2031%20maggio2021_DEF%20con%2010go.pdf [dostęp: 11 maja 2022] (przekład własny).

13.1. Nie „zawłaszczając” ucznia - brat Leon i znaczenie prawdziwej wolności

Brat Leon jest adresatem odręcznego listu, który św. Franciszek z Asyżu mu przysłał:

*Bracie Leonie, twój brat Franciszek śle pozdrowienie i życzy pokoju. Tak mówię do ciebie, synu mój, jak matka: bo co do tego wszystkiego, o czym rozmawialiśmy w drodze, pokrótce tym słowem postanawiam i radzę, i jeśli będziesz kiedyś potrzebował przyjąć do mnie po radę, zaprawdę tak ci radzę: **jakikolwiek sposób wydaje ci się lepszy, aby podobać się Panu Bogu i iść Jego śladami, i za Jego ubóstwem, postępuj tak z błogosławieństwem Pana Boga i moim pozwoleniem. I jeśli odczuwasz potrzebę ze względu na twoją duszę lub dla innej pociechy twojej i chcesz, Leonie, przyjść do mnie, przyjdź**⁵.*

Św. Franciszek prosi brata Leona, aby zrobił to, co wydaje mu się słuszne, aby poszedł za Panem, co jest najlepsze dla jego rozwoju, otwierając w ten sposób **błogosławioną przestrzeń wolności**. Parafrazując słowa Serafickiego Ojca, tak, jakby mówił „Bracie Leonie, idź sam, ale jeśli będziesz mnie potrzebował, jestem tu, jestem dla ciebie, by podać ci rękę, towarzyszyć ci”. Nigdy nie wolno bowiem „zawłaszczając” ucznia, ale należy otaczać go wielkim szacunkiem, wielką delikatnością, nie uznając samych siebie za niezbędnych ani nie czyniąca siebie niezbędnymi.

13.2. Prawo a wolność w życiu duchowym.

Papież Franciszek podczas audiencji generalnej, 18 sierpnia 2021 r. kontynuując katechezę na temat Listu do Galatów, mówił o propedeutycznej wartości prawa:

„W tym kontekście nabiera pełnego sensu odniesienie do roli wychowawczej odgrywanej przez Prawo. Prawo jest pedagogiem, który prowadzi cię, gdzie? – Do Jezusa. W systemie szkolnym starożytności pedagog nie pełnił funkcji, którą przypisujemy mu dzisiaj, czyli wspierania edukacji chłopca lub dziewczynki. Nie, w tamtym czasie chodziło o niewolnika, którego zadaniem było towarzyszenie synowi pana w drodze do nauczyciela, a następnie przyprowadzenie go do domu. W ten sposób musiał go chronić przed niebezpieczeństwem, czuwać nad nim, aby nie zachowywał się niewłaściwie. Posiadał raczej funkcję dyscyplinarną. (...) Krótko mówiąc, przekonanie Apostoła jest takie, że **Prawo ma z pewnością funkcję pozytywną – zatem prowadzenie jako wychowawca naprzód – ale funkcję ograniczoną w czasie. Nie można wydłużać jego trwania ponad miarę, ponieważ jest ono związane z dojrzewaniem osób i ich wyborem wolności**. Kiedy człowiek dochodzi do wiary, Prawo wyczerpuje swoją wartość propedeutyczną i musi ustąpić miejsca innemu autorytetowi”⁶.

Decyzje forum wewnętrznego - osobistej drogi naśladowania i dojrzewania osoby, wykraczają poza tylko wychowawczy charakter prawa, aby **w wolności i kreatywności** podążać za tym, co podpowiada Duch Święty, w wyjątkowości **własnej duchowej drogi, której nie da się odtworzyć dla wszystkich**. Bóg nie narusza wolności osoby, która jest fundamentalną wartością,

⁵ Franciszek z Asyżu, *List do brata Leona*, <https://kapucyni.pl/list-do-brata-leona/> [dostęp: 11 maja 2022].

⁶ Franciszek, *Audiencja generalna* (18.08.2021), <https://pl.aleteia.org/2021/08/18/papiez-prawo-jest-pedagogiem-ktory-prowadzi-cie-gdzie-do-jezusa/> [dostęp: 11 maja 2022].

jako teologiczne miejsca objawiania się Jego woli w naszym życiu.

13.3. Władza instytucjonalna realizowana ewangelicznie

„Sumienie jest najtajniejszym ośrodkiem i sanktuarium człowieka, gdzie przebywa on sam z Bogiem, którego głos w jego wnętrzu rozbrzmiewa” (*Konstytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym*, 16). Prymat forum wewnętrznego oznacza, iż przed „ziemią świętą” sumienia drugiego człowieka, które oczywiście musi być nieustannie formowane, należy „zdejść sandały”, by go nigdy nie podeptać, nie wolno zachowywać się jak niszczący buldożer, ale należy zawsze uszanować niewymierzalną i wyjątkową godność drugiej osoby.

Osobiste przestrzenie naszego życia wewnętrznego, wyborów sumienia, drogi życia Ewangelią, nie mogą być narzucane innym. Mechanizm zamkniętych wspólnot, grup samoreferencyjnych, w których hasła i slogany, słownictwo i rozumowanie powtarzane są w sposób mechaniczny, bez wychowania do odpowiedzialności i do wolności są czystą patologią narcyzmu fałszywych „liderów” tworzących kręgi bardzo lojalnych naśladowców, nigdy nie krytycznych, zawsze skłonnych pójść za, ale nigdy przy tym nie potrafiących zrobić samodzielnego kroku. Przy weryfikacji elementów systemowych instytucji, w obecności objawów ewentualnej „choroby”, konieczna jest ponowna analiza procesów decyzyjnych.

Mówiąc o nadużyciu władzy nigdy nie wolno przy tym zapomnieć o niebezpieczeństwie przesadnego odczytywania takich sytuacji, zwłaszcza w przypadku osób nadwrażliwych. Niektórzy zawsze będą mieli problemy z przełożonymi, z własną historią rodzinną, z zaufaniem. Odpowiedzią jest tu model posługi władzy w Jezusie. Instytucjonalna władza przełożonego musi być zawsze realizowana ewangelicznie.

Prawo do dobrego imienia innej osoby, tak podwładnego jak i przełożonego, jest nienaruszalne. Nie wolno go szargać fałszywym oskarżeniem lub bezpodstawną insynuacją, tak jak nigdy nie wolno naruszać prawa żadnej osoby do ochrony własnej intymności:

Kan. 220. *Nikomiu nie wolno bezprawnie naruszać dobrego imienia, które posiada inna osoba, ani też nie wolno naruszać prawa żadnej osoby do ochrony własnej intymności.*

Prawdziwe braterstwo formacyjne jest antidotum na jakiegokolwiek nadużycia władzy, wszystko to zaś w żywotnym kontekście współodpowiedzialności, zróżnicowania, pluralizmu i konfrontacji, szacunku dla zakresu wewnętrznego każdego z nas. Papież Franciszek przypomina „Forum wewnętrzne musi zawsze pozostać forum wewnętrznym. To rzecz święta”⁷

⁷ Franciszek, *Audiencja dla uczestników ‘Kursu forum wewnętrznego’ zorganizowanego przez Trybunał Penitencjarii Apostolskiej*, <http://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2019/03/29/0261/00525.html> [dostęp: 2 kwietnia 2019] (przekład własny).

Wiadomości zagraniczne

TO PROFANACJA - PRZEŁOŻONY GENERALNY PAULINÓW O PRZEKSZTAŁCENIU KLASZTORU PAULINÓW W MARIUPOLU W SIEDZIBĘ WŁADZ OKUPACYJNYCH

- Naszą odpowiedzią na przerażające doniesienia z Ukrainy, że nasz klasztor w Mariupolu, zajęty 17 marca przez wojska rosyjskie, stał się siedzibą władz okupacyjnych, musi być jeszcze większa modlitwa - powiedział przełożony generalny Zakonu Paulinów. O. Arnold Chrapkowski prosi wszystkich o intensywne wołanie do Boga o ustanie wojny, o wolność dla Ukrainy i za paulinów, którzy przeżywają wielki wewnętrzny dramat, patrząc na profanację miejsc świętych oddanych Bogu.

- To dla nas bardzo trudne doświadczenie, ale ufamy, że Chrystus Zmartwychwstały z tego zła, z tej tragedii, która również dotyka paulinów na Ukrainie, wyprowadzi dobro i da upragnioną wolność - powiedział generał Zakonu św. Pawła Pierwszego Pustelnika poproszony o skomentowanie wiadomości o utworzeniu w paulińskim klasztorze w Mariupolu siedziby lokalnych władz tzw. Donieckiej Republiki Ludowej.

- Prosimy wszystkich o jeszcze intensywniejszą modlitwę w intencji Ukrainy, za naszych ojców, którzy przeżywają dramat, bo dom, gdzie codzienne sprawowana była Msza święta, gdzie wiernym udzielano pozostałych sakramentów, gdzie trwała modlitwa zakonników i wiernych, został teraz przeznaczony nie do kultu Bożego, nie dla chwały Boga, ale na to, by dalej planować zabijanie ludzi, by wbrew jakimkolwiek zasadom prawa przejmować budynki, ograbiać i mordować - powiedział o. Chrapkowski.

Działania Rosjan nazwał profanacją. - Choć, z tego co wiadomo, Najświętszy Sakrament udało się wynieść z klasztoru w momencie ucieczki, gdy otwarto na chwilę korytarze humanitarne, to jednak

pozostały tam wszystkie przedmioty przeznaczone do kultu Bożego. Zostały one zrabowane przez Rosjan i do czego są używane teraz, nie wiemy. Cały budynek był przeznaczony do kultu Bożego, więc jest to profanacja - zauważył o. Generał.

Jak wyjaśnił, wcześniejsze informacje o klasztorach w Mariupolu były niepełne i mówiły o tym, że jeden tzw. stary dom i nowy piękny klasztor zostały całkowicie ograbione i zburzone. Dopiero kilka dni temu dotarła wiadomość, że budynki nadal stoją.

W minioną sobotę wieczorem o. Paweł Tomaszewski, proboszcz parafii Matki Bożej Częstochowskiej w Mariupolu otrzymał od biskupa pomocniczego diecezji charkowsko-zaporoskiej Jana Sobity wiadomość o tym, iż w klasztorze ulokowały się lokalne władze tzw. Donieckiej Republiki Ludowej. Z kolei od jednego z parafian, któremu udało się opuścić Mariupol, dowiedział się, że pauliński klasztor został 17 marca splądrowany. Zabrano z niego wszystko, co było cenne, w tym kielichy i inne naczynia liturgiczne przeznaczone do sprawowania Mszy św.

Paulini posługują na Ukrainie teraz w czterech placówkach i nie zaprzestali działalności także w czasie trwającej

wojny. Ojcowie i bracia narodowości polskiej i ukraińskiej pracują w: Satanowie, Kamieńcu Podolskim, Brovarach i Różynie. Klasztor w Kamieńcu Podolskim jest teraz wielkim centrum pomocy dla ludzi uciekających przed rosyjskim okupantem.

Ich posługa jest kontynuacją dzieła prowadzonego przez klasztory i kościoły na tym terenie już w XVIII w. Na przykład kościół i klasztor w Niżniowie został ufundowany przez hetmana Jabłonowskiego jako wotum dziękczynne za zwycięstwo pod Wiedniem. Zbudowano go na wzór krakowskiego kościoła paulinów na Skalce.

W czasie rozbiorów Polski z nakazu cesarza Józefa II, klasztory we Lwowie, Brzozowie, Starej Wsi, Niżniowie zostały odłączone od prowincji polskiej. Zakonnikom zabroniono udziału w Kapitule Generalnej. Ojcowie zmuszeni zostali do opuszczenia konwentów.

Mariupol to jeden z najważniejszych punktów w konflikcie na Ukrainie Wschodniej. To największy port Donbasu, tamtędy też przebiega najkrótsza droga z Rosji na Krym.

W odpowiedzi na prośbę bp. Stanisława Padewskiego, ordynariusza charkowsko-zaporoskiego w 2002 r. zostało w tym „Mieście Maryi” - jak wskazuje nazwa - zorganizowane duszpasterstwo parafialne oraz powstał dom zakonny z Kaplicą Matki Bożej Częstochowskiej jako centrum modlitwy, przebaczenia, jedności i pokoju. Za: www.jasnagora.com

SYLWETKA NOWEJ PRZEWODNICZĄCEJ ŻEŃSKIEJ UNII PRZEŁOŻONYCH GENERALNYCH

Siostra Nadia Coppa ASC urodziła się 21 stycznia 1973 roku. Od 2017 roku jest Przełożoną Generalną Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa, zgromadzenia, którego charyzmat koncentruje się na miłości Boga i bliźniego, zwłaszcza na ubogich, uciśnionych i odrzuconych.

Ukończyła studia w zakresie Psychopedagogiki na Wydziale Nauk Formacji na Uniwersytecie we Florencji i uzyskała dwa tytuły magistra w zakresie psychomotoryki i uzależnień patologicznych, a także nauk religijnych.

Pracowała jako wychowawca w dziedzinie resocjalizacji osób uzależnionych od narkotyków i alkoholu w Pizie, jako psychopedagog w ramach pomocy kobietom zranionym przez nadużycia seksualne, pełniąc funkcję koordynatorki zespołu w centrum w Livorno.

Była także formatorką na płaszczyźnie ludzkiej i duchowej dla osób świeckich oraz posługiwała w poradnictwie dla kobiet w trudnej sytuacji życiowej. Pełniła także liczne posługi w Zgromadzeniu Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa: była Koordynator-

ką i delegatką Północnego Rejonu Prowincji Włoskiej, Radną Generalną, Ekonomką Generalną oraz Przełożoną Generalną. W dniu 10 maja 2022 roku została wybrana na przewodniczącą UISG.

Wypowiedź nowo wybranej Przewodniczącej

„Przyjęcie tego wezwania jest dla mnie wielką radością. Jestem bardzo wdzięczna za drogę, którą jako przełożone przeszliśmy razem przez te lata. I właśnie w ślad za tymi krokami, które już zostały podjęte, będziemy nadal kroczyć razem jako kobiety konsekrowane, aby być w Kościele znakiem nadziei i wspólne-go życia. Naszą misją jest sprawić, aby bezbronność stała się okazją do przyjęcia zranionego człowieczeństwa, do przyjęcia siebie nawzajem i do kroczenia razem: tego wymaga od nas Kościół i to, co świat chce widzieć w nas, siostrach zakonnych”.

Za: www.zakony-zenskie.pl

UROCZYSTOŚCI W POLSKICH SZKOŁACH WE FRANCJI I ISLANDII

W niedzielę 15 maja 2022 r. w polskiej parafii w Aulnay-sous-Bois odbyła się uroczystość poświęcenia sztandaru Szkoły Polskiej im. Marii Skłodowskiej-Curie działającej w tym mieście. Mszy Świętej przewodniczył i homilię wygłosił rektor KUL ks. prof. Mirosław Kalinowski: on też poświęcił szkolny sztandar. Mszę celebrowali ks. dr Filip Krauze, dyrektor Towarzystwa Przyjaciół Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, przełożony prowincji Matki Bożej Częstochowskiej ks. Zbigniew Wcisło SChr oraz miejscowy duszpasterz polonijny ks. Jarosław Koch SChr. Na uroczystości przybyli również zaproszeni goście na czele z ministrem edukacji i nauki prof. Przemysławem Czarnkiem oraz ambasadorem RP we Francji Janem Emerykiem Rościszewskim i konsulem RP w Paryżu Andrzejem Szydło. tekst i foto: ks. Jarosław Koch SChr

* * *

Podobna uroczystość i też w niedzielę 15 maja 2022 r. odbywała się również w stolicy Islandii, Reykjavíku, gdzie podczas Mszy Świętej w miejscowej katedrze pw. Chrystusa Króla pod przewodnictwem pasterza diecezji bpa Davida Tencera OFMCap. został poświęcony sztandar Szkoły Polskiej im. Jana Pawła II w Reykjavíku. Na uroczystości przybyli przedstawiciele Prezydenta, Rządu,

Sejmu i Senatu RP, minister Jan Dziedzic, Pełnomocnik Rządu ds. Polonii i Polaków Zagranicą, minister Adam Kwiatkowski, Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP odpowiedzialny za kontakty i współpracę z Polonią i Polakami za Granicą, pani wicemarszałek Sejmu Małgorzata Maria Gosiewska. Celebrowanie związane z poświęceniem sztandaru były częścią wizyty oficjalnej delegacji naszych władz państwowych w stolicy Islandii, w której, na zaproszenie ministra Dziedzicza, uczestniczyli ks. Krzysztof Olejnik SChr, przełożony generalny Towarzystwa Chrystusowego i ks. Leszek Kryża SChr, dyrektora Biura Zespołu Pomocy Kościołowi na Wschodzie przy KEP.

Przybyli także władze Zgromadzenia Sióstr Misjonek Chrystusa Króla dla Polonii Zagranicznej z Matką Ewą Kaczmarek MChR, przełożoną generalną zgromadzenia na czele, bo trzeba dodać, że od kilku lat siostry misjonnarki organizują tam duszpasterstwo polonijne, naukę religii w języku polskim a

jedną z nich – s. Dorota Michna MChR – jest dyrektorką Szkoły Polskiej. Jako chrystusowcy też mamy swój epizod w tym kraju: duszpasterstwo posługiwaliśmy tam od końca lat dziewięćdziesiątych XX w. po nieco ponad dekadę obecnego stulecia, a szczególną kartę zapisał śp. ks. Aleksander Michałowski SChr.

A cała wizyta miała związek z obchodzoną na początku maja Dniem Polonii i z przeżywanym w maju Miesiącem Polskiego Dziedzictwa z Polonią. W jej programie znalazły się także odwiedzinny cmentarza Fossvogskirkjugarður i złożenie kwiatów na grobie tragicznie zmarłych marynarzy za statku „Wigry”, a także szereg rozmów z przedstawicielami Polonii zaangażowanymi w lokalnych władzach, edukacji oraz stowarzyszeniach i organizacjach. Na koniec dodajmy, że w Islandii mieszka ponad 25 tys. naszych Rodaków, którzy stanowią największą mniejszość narodową w tym państwie i procentowo największą grupą migrantów polskich w jakimkolwiek państwie na świecie.

O wydarzeniu w stolicy Islandii wspomina oficjalny fanpage ministra Jana Dziedzicza, TVP Polonia, oraz serwis www sióstr misjonek. Nadto swoje wrażenia z podróży i wizyty w Islandii na Facebookowym profilu zamieścił ks. Leszek Kryża SChr.

Za: www.chrystusowcy.pl

PIERWSZA DAMA ODWIEDZIŁA SIOSTRY ZAKONNE W RZYMIE

Podczas audiencji dla prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. Marcello Semeraro Papież zatwierdził również pozytywne głosy sesji zwyczajnej kardynałów i biskupów w sprawie kanonizacji błogosławionego Jana Chrzyciela Scalabriniego biskupa Piacenzy, założyciela Zgromadzenia Misjona-

rzy św. Karola i Zgromadzenia Sióstr Misjonek św. Karola Boromeusza, (8. 07. 1839 – 1. 06. 1905) oraz postanowił zwołać konsystorz, który obejmie również kanonizację bł. Artemidesa Zatti (12.10.1880- 15.03.1951) – poinformowało Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej.

Jan Chrzyciel Scalabrini został beatyfikowany 9 listopada 1997 przez św. Jana Pawła. Bp Scalabrini przez 30 lat był biskupem Piacenzy we Włoszech, znany jest ze swej troski o włoskich emigrantów. Założył zgromadzenia misyjne służące emigrantom: Misjonarzy i Misjonek św. Karola. Urodził się 6 lipca 1839 r. w Fino Mornasco, małej wiosce na północy Włoch, nieopodal Como. Był trzecim spośród ośmiorga dzieci. Troje z jego rodzeństwa musiało wyemigrować, a rozstania z nimi wywarły silny wpływ na jego osobowość. Po ukończeniu szkoły średniej, wstąpił do seminarium i przyjął święcenia kapłańskie w wieku 24 lat. Został profesorem, następnie zaś rektorem seminarium. W 1870 objął probostwo parafii w Como, gdzie wkrótce założył przedszkole i redagował katechizmy: dla dzieci oraz dla głuchoniemych.

Papież Pius IX, poszukując młodych, a zarazem doświadczonych księży zdolnych pełnić posługę biskupią, mianuje go biskupem Piacenzy pod koniec 1875 r. Sakrę przyjął w lutym 1876, w wieku 35 lat. Podczas licznych wizyt duszpasterskich zetknął się z coraz powszechniejszym problemem emigracji. 28 listopada 1887 r. bp Scalabrini założył w Piacenzie zgromadzenie Misjonarzy św. Karola pełniące posługę wśród emigrantów. Za zgodą współbraci z episkopatu Belgii i Luksemburga stworzył, na granicy obu krajów, związane z dziełem misyjnym w Piacenzie, międzynarodowe seminarium przygotowujące kapłanów do ewangelizacji wśród emigrantów europejskich. W 1889, przekazuje on krzyż zakonnic, która zostanie św. Franciszką Cabrini i będzie nazywana „matką emigrantów” włoskich w USA. W 1895 zakłada żeńską gałąź zgromadzenia misyjnego. W 1901 odwiedził „swoje misje” w Stanach Zjednoczonych, a w 1904 – w Brazylii, nie zaniedbując przy tym obowiązków duszpasterskich we włoskiej diecezji.

Biskup Scalabrini bardzo wcześnie dostrzegał potrzebę nauczania religii w diecezji i zalecał kształcenie katechetów. Zmarł 1 czerwca 1906 r. w Piacenzy.

Artemides Zatti urodził się w Boretto (prowincja Reggio Emilia) w ubogiej rodzinie i już mając 9 lat zaczął pracować jako robotnik sezonowy. W 1897 rodzina w poszukiwaniu chleba wyemigrowała do Argentyny i tam młody chłopak zaczął się uczyć w szkole salezjańskiej, znajdując w miejscowym proboszczu ks. Carlo Cavallim swego kierownika duchowego.

W wieku 20 lat wstąpił do salezjanów. W tym czasie, opiekując się młodym księdzem chorym na gruźlicę, sam nabawił się tej choroby. Wtedy czuwający nad nim z daleka ks. Cavalli umożliwił mu wyjazd na leczenie do Viedmy (na płd. od Buenos Aires), gdzie był lepszy klimat i szpital misyjny z dzielnym pielęgniarem salezjańskim, który w praktyce był tam lekarzem – ks. Evasio Garrone. Doradził on Artemidesowi, aby się modlił

do Matki Bożej Wspomożycielki o zdrowie, a gdy wyzdrowieje, aby poświęcił się całkowicie miejscowym chorym. Tak też się stało i młody kleryk z entuzjazmem i z pokorą zaczął służyć chorym i cierpiącym.

W 1908 złożył pierwsze śluby a w 3 lata później – śluby wieczyste. Jednocześnie, aby zgodnie z obietnicą daną Maryi móc całkowicie zająć się chorymi, wyrzekł się upragnionego kapłaństwa i pozostał w szpitalu w Viedmie. Gdy w 1913 zmarł ks. Garrone, cała odpowiedzialność spadła na barki br. Zattiego. To on w praktyce kierował placówką. Działał zresztą nie tylko w szpitalu, ale w dwóch sąsiednich miastach: Viedma i Patagones. O każdej porze dnia i nocy był do dyspozycji chorych, zyskując sobie opinię świętego sanitariusza, a jego sława sięgała daleko na południe kraju aż do Patagonii. Zdarzało się, że chorzy woleli kontakt z nim niż z lekarzem. W swych cierpiących widział samego Jezusa do tego stopnia, że gdy trzeba było ubrać w strój szpitalny nowego chorego, zakonnik mówił do pielęgniarki: „Siostrzo, czy masz ubranie dla tego 12-letniego Chrystusa?”. Jego głęboka wiara i życzliwość do ludzi sprawiły, że nawet ludzie dalecy od Kościoła przyznawali, że na jego widok ich niewiara słabnie.

Pewnego dnia w 1950 r. niespodziewanie spadł ze schodów. Po tym upadku ujawniła się choroba nowotworowa, którą sam u siebie rozpoznał. Jeszcze przez rok pracował dla swych chorych, mimo coraz większych cierpień, które znosił bardzo mężnie. Zmarł 15 marca 1951 roku w pełnej świadomości, otoczony miłością i wdzięcznością otoczenia.

Beatyfikował go 14 kwietnia 2002 roku w Rzymie św. Jan Paweł II.
Za: **KAI**

CZŁONKINI INSTYTUTU ŚWIECKIEGO CZCIGODNĄ SŁUŻEBNICĄ BOŻĄ

W sobotę 21 maja 2022 roku, wśród dziewięciu Dekretów Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych Papież Franciszek zatwierdził dekret o heroicznosci cnót Janiny Woynarowskiej ze Świeckiego Instytutu Chrystusa Odkupiciela, pielęgniarki z Chrzanowa, przyznając jej tym samym tytuł Czcigodnej Służebnicy Bożej (Venerabilis).

Janina Woynarowska (1923-1979) urodziła się w Piwnicznej. Była dzieckiem adoptowanym przez małżonków Marię i Kazimierza Witolda Woynarowskich z Chrzanowa, którzy w swym mieszkaniu, zwanym „białym dworkiem” prowadzili działalność charytatywną. Rodzona matka Janiny zmarła w jej wczesnym dzieciństwie na tyfus i została pochowana w Istebnej. Wychowana w Chrzanowie, Janina ukończyła stosowne kursy i podjęła pracę w Przychodni Obwodowej na stanowisku najpierw higienistki, a potem pielęgniarki. Włączyła się aktywnie do zawiązanej przy chrzanowskiej

parafii św. Mikołaja grupy Żywego Różańca, będąc jego animatorką. Głębokie zaangażowanie religijne łączyła z działalnością społeczną i charytatywną oraz twórczością poetycką. W 1961 roku złożyła pierwsze śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa jako członkini Instytutu Świeckiego Chrystusa Odkupiciela Człowieka w Krakowie, a pięć lat później, na ręce metropolity krakowskiego kardynała Karola Wojtyły – śluby wieczyste. Ustawicznie starała się o pogłębienie swojej wiedzy i ukończyła studia na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Była bardzo ceniona jako nie tylko jako pielęgniarka, ale także jako kurator społeczny i rzecznik opiniujący w ośrodku adopcyjnym, prowadziła poradnictwo przedmażeńskie i rodzinne, organizowała wyjazdy wypoczynkowo-rekolekcyjne dla ludzi chorych, starszych i samotnych. Jej zapał apostołski potwierdza jeden bardzo wymowny fakt. W czerwcu 1969 r., otrzymała jako pielęgniarka polecenie udania się szpitalnym środkiem transportu do domu jednej z chorych, w celu wykonania jej zastrzyka. Jako bardzo religijna i zaangażowana w działalność charytatywną, poprosiła kierownicę, aby zjechała nieco z trasy i zawiozła tym środkiem lokomocji znaną sobie kobietę z amputowanymi nogami na dzień skupienia dla chorych do Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Trzebini.

Kierowca doniósł sprawę do dyrekcji szpitala, za co wymierzono Janinie surowe kary dyscyplinarne. Gdyby zawiozła chorą na zebranie partyjne, dostałaby premię, ale skoro zawiozła ją do kościoła, została surowo ukarana. Ona jednak, w duchu nauki św. Pawła Apostoła, ponad wszystko kładła miłość,

dążąc do ewangelicznej doskonałości (por. Kol 3,14).

Janina Woynarowska zginęła w wypadku samochodowym koło Krakowa 24 listopada 1979 roku. Pogrzebowi 29 listopada przewodniczył bp Jan Pietraszko z Krakowa, dziś także Czcigodny Sługa Boży, wraz z ks. Witoldem Kaczem, założycielem Instytutu Chrystusa Odkupiciela Człowieka. Spoczęła w grobie swoich przybranych rodziców na cmentarzu parafialnym w Chrzanowie. Proces beatyfikacyjny Czcigodnej Służebnicy Bożej rozpoczął ks. kard. Franciszek Macharski 18 czerwca 1999 roku. Do jej beatyfikacji potrzebny jest jeszcze cud wyproszony u Boga za jej przyczyną. o. Szczepan T. Prażkiewicz OCD

ŚWIĘCENIA BISKUPIE O. WALENTEGO GRYKA SVD

Sobota, 7 maja, była dniem słonecznym. Biskupi, którzy dwa dni wcześniej skończyli w Mt. Hagen doroczne spotkanie Konferencji Biskupów Papui Nowej Gwinei, przyjechali do Goroka poprzedniego dnia.

Tuż po godz. 10.00 o. Adam Samsel MSF, który pracuje w diecezji Goroka, a tego dnia był mistrzem ceremonii, poprosił o ciszę i przedstawił porządek procesji. Rozpoczęła ją grupa taneczna z parafii Tafeto, za nią szli ministranci i ministrantki oraz akolici i diakon. Po nich księża i biskupi, a na końcu biskupi konsekраторzy – kard. John Ribat z Port Moresby, abp Douglas Young z Mt. Hagen oraz bp Dariusz Kałuża z Bougainville.

Biskup nominat Walenty Gryk szedł wśród biskupów ubrany w kremowy ornat z logo zgromadzenia werbistów z tyłu i stylizowanym krzyżem z przodu. To jeden z ornatów, które bp Jerzy Mazur SVD podarował werbistom z okazji jubileuszu 125-lecia otwarcia misji w Papui Nowej Gwinei.

Rozpoczęła się liturgia Mszy św., której przewodniczył kard. John Ribat. Liturgia sprawowana była w języku pidginmelanezyjskim. Po wysłuchaniu czytań i Ewangelii rozpoczęła się liturgia konsekracji nowego biskupa. Najpierw zgromadzeni odśpiewali Hymn do Ducha Świętego, a po nim ojciec prowincjał Jose Orathinkal SVD, administrator diecezji Goroka, o. Paul Liwun SVD oraz przewodniczący zgromadzeń zakonnych PNG zaprowadzili ojca Walentego na platformę ołtarza polowego przed kard. Ribatą. Następnie Administrator diecezji poprosił kard. Ribatę, aby konsekrował ojca Walentego na biskupa. Kardynał z kolei poprosił Administratora diecezji, aby odczytał list papieski mianujący ojca Walentego biskupem Goroka.

Następnie abp Douglas Young wygłosił homilię o tym, że wiara apostołów jest przekazywana z pokolenia na pokolenie. Powiedział, że w przeddzień uroczystości razem z kard. Ribatem spotkali się z ojcem Walentym w kaplicy Centrum konferencyjnego w Kefamo, aby wypytać go o jego wiarę. Jego odpowiedzi zapewniły ich, że jest to ta sama wiara Kościoła Katolickiego przekazywana nam przez pokolenia. Biskup Douglas wymieniał też wszystkich biskupów, którzy służyli w diecezji Goroka od początku jej istnienia i powiedział, że wiara ojca Walentego jest tą samą wiarą, którą wyznawali i głosili jego poprzednicy.

Po homilii kard. Ribat, w uroczysty sposób konsekrował o Walentego Gryka na biskupa. Od tej chwili aż do końca uroczystości na twarzy biskupa Walentego można było zauważyć uśmiech wyrażający radość, ale i niedowierzanie. Ten uśmiech zdawał się mówić: „Czy to naprawdę ja jestem teraz biskupem Goroka?”

Biskup Walenty kontynuował Mszę św. jako główny celebrans. W uroczystej tanecznej procesji wierni z parafii Par w prowincji Enga, gdzie ojciec Walenty pracował tuż przed mianowaniem na biskupa Goroki, przynieśli dary – plody ich ziemi, wśród których królowały kapusta, marchew i brokuły.

Po komunii świętej bp Walenty, w towarzystwie kard. Ribatę oraz abpa Doglasa, przeszedł pośród zgromadzonych, błogosławiąc ich. Ludzie cieszyli się, że mogą zobaczyć swojego nowego biskupa z bliska.

Biskup Walenty przemówił na zakończenie uroczystości i rozpoczął od przypomnienia okoliczności mianowania go biskupem Goroki.

– Dziękuję Bogu Trójjedynemu, że znalazł mnie w buszu w Enga. 4 lutego Nuncjusz Apostolski zadzwonił do mnie 14 minut przed 9.00 rano i powiedział mi: „Papież mianował cię biskupem diecezji Goroka. Czy przyjmujesz tę nominację?” Poprosiłem o czas na modlitwę i zastanowienie. Odpowiedziałem następnego dnia. Zadzwoniłem do Nuncjusza o tym sa-

mym czasie – 14 min przed 9.00 rano. Powiedziałem mu, że przyjmuję nominację – mówił bp. Walenty Gryk SVD. – Dziękuję Papieżowi, kardynałowi Ribatowi, arcybiskupowi Douglasowi, biskupowi Dariuszowi, że włożyli ten krzyż na moje ramiona. Dziękuję wam wszystkim, którzy przybyliście na tę uroczystość. Wierzę, że przyszlście również po to, aby się za mnie modlić. Pracowałem wśród was wiele lat. Znam was i wy mnie znacie, dlatego myślę, że będziemy razem dobrze pracować. Urodziliśmy się katolikami, tak jak Chrystus chciał, abyśmy byli jedno w Jego Kościele. O to się modlił przed śmiercią na krzyżu. Niestety, niektórzy jeszcze nie wiedzą, że są katolikami, musimy im o tym powiedzieć. Dziękuję bratu Piotrowi Szewczukowi i o. Janowi Stefanów. Dziękuję wszystkim współpracownikom. Dziękuję wszystkim, którzy przygotowali tę uroczystość. Dziękuję wszystkim, którzy przygotowali procesję z darami. Dziękuję wszystkim kamerzystom. Dziękuję wszystkim zespołom muzycznym. Dzisiaj, w pierwszą sobotę maja, wspominamy Marię.

Kiedy byłem mały, byłem bardzo chory, mama przyniosła mnie do kościoła i ofiarowała mnie Marii. Powiedziała: „Mario, jeśli on przeżyje, możesz go poprowadzić, aby został księdzem.” No i zostałem. 26 lat temu, tutaj, w tym samym miejscu, to ja przygotowywałem uroczystość konsekracji bpa Francesco Sarego i byłem mistrzem tamtej ceremonii. Dziś ruszam w drogę jego śladami jako biskup diecezji Goroka. Podejmuję zadanie kontynuowania dzieła moich poprzedników. Modlimy się, aby Goroka i okolice, cała ta prowincja stała się prawdziwie chrześcijańska.

Na zakończenie uroczystości grupa taneczna z Fanyufa odprowadziła biskupów, księży i ministrantów z powrotem do kościoła. Po zdjęciu szat liturgicznych wszyscy udali się do jadalni Centrum Konferencyjnego, gdzie czekał już na nich smaczny posiłek przygotowany przez obsługę tego centrum – serca diecezji Goroka. Więcej na: www.werbisci.pl

S. MARÍA AGUSTINA - OFIARA LEWACKIEGO TERRORU W PERU ZOSTAŁA BŁOGOSŁAWIONĄ

Na początku maja ogłoszono beatyfikację siostry Marii Augustyny Rivas López zakonnicy z Peru, która została zamordowana w 1990 przez lewackie ugrupowanie terrorystyczne Świetlisty Szlak. Należała ona do Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Dobrego Pasterza i całe swoje życie zakonne poświęciła służbie biednym i opuszczonym dzieciom.

Antonia Luzmila Rivas López urodziła się 13 czerwca 1920 w Coracora w regionie Ayacucho (prowincja Parinacochas) w południowo-wschodniej części Peru. Była najstarszą z 11 dzieci Dámaso Rivas i Modesty López.

Gdy dziewczynka miała 14 lat, wysłano ją do Limy do szkoły, prowadzonej przez siostry miłosierdzia Dobrego Pasterza. Ich życie i powołanie tak bardzo spodobało się małej Antonii, że postanowiła wstąpić do ich zgromadzenia. W 1941 rozpoczęła w nim nowicjat a 8 lutego 1945 złożyła śluby zakonne, przyjmując imię Maria Augustyna (María Agustina). W stolicy żyła do 1988, zajmując się biednymi, a zwłaszcza porzuconymi dziećmi, jako wychowawczyni, katecheta i pielęgniarka. Wielokrotnie była też mistrzynią nowicjatu dla młodych dziewcząt.

Szczególnym polem jej działalności zakonnej i społecznej była praca z ludem tubylczym Asháninca, który doświadczył wielkiej zagłady na początku XX wieku z powodu dzikiej eksploatacji kauczuku i niszczenia lasów na swej ziemi oraz wskutek chorób i niewolnictwa, których był ofiarą.

Siostra „Aguchita”, jak ją powszechnie nazywano, z wielkim zaangażowaniem i radością pracowała wśród tej rdzennej ludności, gdyż – jak mawiała – kochała tych ludzi i cieszyła się, że może coś dla nich zrobić.

W 1988 władze zakonne wysłały ją do stacji misyjnej La Florida w dystrykcie Pichanaqui w regionie Junín w północno-zachodniej części kraju. Był to czas, gdy w tych okolicach bardzo ożywiła się lewacka partyzantka, zwłaszcza największe ugrupowanie – Sendero Luminoso (Świetlisty Szlak). Jego członkowie usiłowali wywołać powstanie antyrządowe i zaprowadzić własne porządki w duchu skrajnego marksizmu i maoizmu. Za swego głównego przeciwnika uważali Kościół katolicki, który – według nich – odciągał lud od „rewolucji”.

Właśnie w imię tych obłąkanych celów 9 sierpnia 1991 zginęli w Pariacoto (na południe od La Floridy) polscy franciszkanie Zbigniew Strzałkowski i Michał Tomaszek (beatyfikowani 5 grudnia 2015).

Siostra „Aguchita” była świadoma zagrożenia, ale mimo to ochoczo udała się na swoje nowe miejsce pracy. Dość szybko lewicowi terroryści dali o sobie znać. 27 września 1990 ich oddział przybył do La Floridy i wszystkim mieszkańcom nakazano zgromadzić się na głównym placu miasteczka. Herszt grupy wytypował sześć osób, które miały zostać zastrzelone, jeśli nie znajdą przełożonej misji, którą chcieli zabić.

Wówczas 70-letnia zakonnica sama zgłosiła się na śmierć w zamian za zwolnienie pozostałych osób. Napastnicy po chwili wahania przyjęli jej ofiarę, ale zginęli też pozostali zakładnicy. Według zeznań świadków sędziwą zakonnice zastrzeliła z zimną krwią 17-letnia członkini Szlaku.

Badania kanoniczne życia i okoliczności zabójstwa siostry przeprowadziła w 2017 diecezja San Ramón, na której terenie doszło do zbrodni. 22 maja 2021 Franciszek zatwierdził dekret uznający śmierć Marii Augustyny jako męczeństwo „z nienawiści do wiary”, co otworzyło drogę do jej beatyfikacji.

Jest ona pierwszą zakonnice, zamordowaną przez lewackich terrorystów w Peru, wyniesioną do chwały ołtarzy. Wcześniej, 5 grudnia 2015 zostali beatyfikowani dwaj wspomniani polscy franciszkanie i włoski kapłan Aleksander Dordi.

Beatyfikacja odbyła się w sobotę 7 maja w mieście La Florida w północno-zachodnim Peru. Za: www.deon.pl

Zapowiedzi wydarzeń

IV KONGRES MŁODYCH OSÓB KONSEKROWANYCH W LICHENIU

Gdzie znaleźć młodych ludzi, którzy w szczególny sposób poświęcili życie Bogu i pracy dla dobra Kościoła? Tym wydarzeniem będzie IV Kongres Młodych Osób Konsekrowanych, który odbędzie się w dniach 22-25 września w Licheniu Starym. Zgłoszenia udziału potrwają do 4 czerwca.

Młode osoby konsekrowane to zakonnicy oraz członkowie świeckich instytutów życia konsekrowanego po około pięciu latach życia w zakonie, zgromadzeniu lub instytucie świeckim od dnia wstąpienia do wspólnoty lub co najmniej rok po przyrzeczeniach czy profesji zakonnej. – Spotkanie ma służyć wzajemnemu poznaniu się, pogłębieniu daru powołania, wymianie doświadczeń i uwielbieniu Boga za łaskę życia konsekrowanego – informuje ks. Łukasz Wójcik SDB, rzecznik prasowy Kongresu.

Wydarzenie ma wymiar ogólnopolski. W poprzednich trzech Kongresach brało udział od 600 do ponad 900 uczestników. Tegoroczny temat przewodni został zaczerpnięty z Pisma Świętego i brzmi: "Powstań i świeć" (Iz 60, 1a). Nawiązuje do energii, radości i pasji młodych konsekrowanych.

Kongres będzie miał charakter modlitewno-formacyjny. Planowane są codzienne konferencje, wspólne modlitwy brewiarzowe, Msze święte, czas na modlitwę osobistą, wieczór świadectw, dzielenie się przeżyciami w grupach oraz możliwość Adoracji Najświętszego Sakramentu przez cały czas trwania kongresu. Chętni będą mogli zwiedzić muzeum im. ks. J. Jarzębowskiego i Sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej.

Uczestników wydarzenia przywita o. Robert Wawrzeniecki OMI, sekretarz wykonawczy Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich, który przedstawi też przesłanie br. Raniero

kard. Cantalamessa OFM Cap, kaznodziei Domu Papieskiego do zgromadzonych na Kongresie.

Program przewiduje liczne konferencje i świadectwa, które wygłoszą m.in. s. Władysława Barbara Krasiczyńska CSSJ (psychoterapeutka doświadczeniowa), bp Jacek Kiciński CMF (biskup pomocniczy we Wrocławiu i przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego KEP), bloger o. Michał Nowak OFM Conv czy o. Krzysztof Pałys OP, autor książek oraz bloger.

Obecni też będą Franciszek Kucharczak (dziennikarz, teolog i historyk, współpracownik "Gościa Niedzielnego"), ks. Marek Chmielniak SAC (dyrektor domu rekolekcyjnego), o. Michał Deja OFM Cap (dyrektor domu rekolekcyjnego), s. Maria Leprust od Miłosierdzia Bożego OVM (siostra zakonna ze zgromadzenia anuncjatek) oraz Inga Pozorska (dziewica konsekrowana, liderka zespołu "Mocni w Duchu" i autorka książek).

Zapisy potrwają do 4 czerwca. Posiłki są zapewnione od kolacji we czwartek (22 września) do obiadu w niedzielę (25 września) włącznie. Noclegi zorganizowane będą tuż przy sanktuarium, w domach pielgrzyma "Arka" i "Betlejem". Organizatorami IV Kongresu Młodych Osób Konsekrowanych są: Konferencja Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich, Konferencja Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych, Konferencja Przełożonych Żeńskich Klasztorów Kontemplacyjnych oraz Krajowa Konferencja Instytutów Świeckich. Za: www.lichen.pl

WKRÓTCE SACRO EXPO

SacroExpo to wyjątkowe wydarzenie dla branży sakralnej, z ofertą prezentującą wszystko, co jest niezbędne do sprawnego funkcjonowania parafii, duszpasterstw i współczesnej ewangelizacji. SacroExpo już wkrótce odbędzie się w Targach Kielce. Tegoroczna Międzynarodowa Wystawa Budownictwa i Wyposażenia Kościołów, Sztuki Sakralnej i Dewocjonaliów potrwa od 6 do 8 czerwca.

Rokrocznie wystawa cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem zwiedzających. Ubiegłoroczną edycję odwiedziło ponad 2500 osób. Przez trzy dni na targach są szeroko prezentowane różne branże związane z życiem Kościoła –

duchowością, nauką, kulturą oraz z codziennym funkcjonowaniem kościołów i miejsc kultu.

Zakres branżowy targów SacroExpo obejmuje m.in. architekturę wnętrz i krajobrazu, nekropolie, budownictwo, instalacje alarmowe, ludwisarstwo, ewangelizację multimedialną oraz wszelką działalność religijną. Nieodłącznym elementem wystawy SacroExpo jest muzyka i sztuka. Podczas 23. edycji wydarzenia będzie można nie tylko sprawdzić funkcjonalność m.in. cyfrowych i mechanicznych organów kościelnych ale też podziwiać unikatowe ikony, obrazy religijne, niepowtarzalne wyroby artystyczne i reprodukcje dzieł sztuki chrześcijańskiej.

Wśród wystawców, którzy zaprezentują swoją ofertę podczas czerwcowych targów SacroExpo znajdują się również producenci szat liturgicznych, alb, koszul kapłańskich, ornatów i wielu innych produktów najwyższej jakości. Stoiska z tego rodzaju produktami, jak i z naczyniami liturgicznymi, cieszą się niestąbną popularnością.

Wydarzenie odbywało się również w latach pandemii. Sporą uwagę wystawcy i odwiedzający przywiązywali do oferty inteligentnych rozwiązań dla Kościoła w czasie pandemii koronawirusa. Wśród prezentowanych podczas targów eksponatów były np. bezgotówkowe ofiaromaty i datkomaty, dzięki którym można było wesprzeć dowolny cel charytatywny oraz higieniczne bezdotykowe kropielnice z wodą święconą.

Ponadto od ponad 15 lat Wystawie SacroExpo towarzyszy uroczysta gala Per Artem ad Deum, podczas której nagradzani są wybitni artyści za działalność dla rozwoju kultury i sztuki. W kieleckim ośrodku wystawienniczym doceniono już 30. laureatów, w tym m.in. Ennio Morricone, Krzysztofa Zanussiego, Krzysztofa Pendereckiego, Antoninę Krzysztoń, Wojciecha Kilara oraz Arvo Pärta. W tym roku, jak dowiedziała się KAI, laureat jest spoza Polski i najprawdopodobniej otrzyma nagrodę z rąk abp. Gianfranco

Ravasiego, a uczestnicy inauguracji w Kielcach obejrzą film z wydarzenia.

Spotkaniom na stoiskach towarzyszyć będą także merytoryczne konferencje i spotkania, szkolenia, warsztaty, organi-

zowanie między innymi przez Konferencje Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich oraz unikatowe wystawy.

Podczas spotkania branży sakralnej będzie można m.in. podziwiać ekspozy-

cję „Ars Eucharistica” organizowaną przez galerię Prima Porta Antiquities oraz Muzeum Diecezjalne w Kielcach.

Za: KAI

Witryna Tygodnia

REKOLEKCJE DOMOWE DO SAMODZIELNEGO ODPRAWIANIA

Rozmyślenia na ośmiodniowe rekolekcje, które można samodzielnie odprawić w domu, do czego potrzeba jedynie cichego miejsca i pragnienia rozmowy z Bogiem, to propozycja bardzo aktualna i potrzebna także w naszych pełnych zgiełku i chaosu czasach.

Św. Alfons, założyciel redemptorystów i doktor Kościoła, żarliwie kochający Jezusa Chrystusa, pragnął zawsze zapalać tą miłością swoich czytelników, dlatego są nią przepełnione także te rozmyślenia, mające pomóc nie tylko w przypomnieniu sobie najważniejszych prawd wiary i cnót chrześcijańskich, ale przede wszystkim w radosnym i ufnym codziennym naśladowaniu Pana, aby dojść do celu, jaki nam wyznaczył: zbawienia.

Św. **Alfons Maria de Liguori** (1696–1787), będąc uznanym adwokatem, po przegranym procesie sądowym wstępuje do seminarium i w 1726 roku przyjmuje święcenia kapłańskie. W Neapolu pracuje wśród ludzi ubogich i prostych, do których inni kapłani nie docierali. Takich ludzi spotkał również w wioskach koło Neapolu.

Z myślą o nich założył Zgromadzenie Najświętszego Odkupiciela (redemptoryści), któremu powierzył misję głoszenia Ewangelii najbardziej opuszczonym. W 1762 roku został biskupem diecezji Sant'Agata dei Goti. Papież Pius IX ogłosił go doktorem Kościoła, a Pius XII patronem spowiedników i moralistów.

Za: www.homodei.pl

Odeszli do Pana

ŚP. O. ROBERT SKUP OMI (1974 – 2022)

Ojciec Robert Skup OMI urodził się 21 lipca 1974 roku w Warszawie. Pochodził z obłackiej parafii pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Siedlcach. Po ukończeniu szkoły średniej, podjął decyzję o wstąpieniu do Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Po odbyciu prenowicjatu w Obrze, rozpoczął kanoniczny nowicjat w klasztorze na Świętym Krzyżu. Tutaj złożył pierwszą profesję zakonną, 8 września 1994 roku. Następnie rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Obrze. W latach scholastykatu był członkiem kłeryckiego zespołu "Gitary Niepokalanej". Śluby wieczyste złożył 8 września 1998 roku, a święcenia prezbiteratu otrzymał 17 czerwca 2000 roku w Obrze. Pierwszą obediencję otrzymał do domu zakonnego na Świętym Krzyżu, gdzie podjął obowiązki socjusza mistrza nowicjatu (2000-2003).

Następnie został skierowany na studia specjalistyczne z zakresu duchowości

na Papieskim Wydziale Teologicznym "Teresianum" w Rzymie (2003-2005), gdzie uzyskał licencjat kanoniczny.

Po powrocie do kraju przez rok posługiwał jako wikariusz w parafii w Iławie, a następnie wrócił do domu nowicjatu na Świętym Krzyżu w charakterze mistrza nowicjatu (2006-2012). Ostatnią placówką okazał się Kędzierzyn-Koźle, gdzie posługiwał jako misjonarz ludowy (2012-2022) oraz pełnił funkcję ekonoma domu zakonnego (2014-2022). Niespodziewanie trafił do szpitala w Lublińcu, gdzie opatrzony świętymi sakramentami zakończył ziemską pielgrzymkę w wigilię uroczystości św. Eugeniusza de Mazenoda. Obrzędy pogrzebowe odbędą się w Kędzierzynie Koźlu i Kodniu

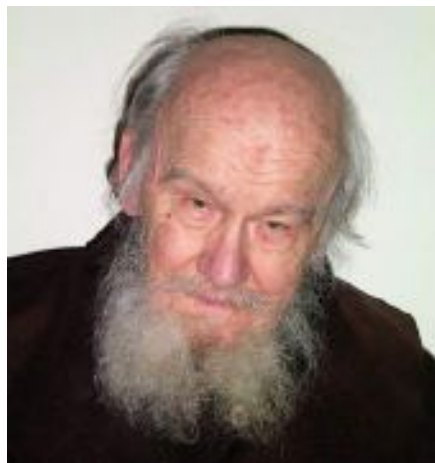
Za: www.oblaci.pl

ŚP. O. EUGENIUSZ KWIATKOWSKI OFM (1925 – 2022)

We wtorek 17 maja 2022 r. o godz. 21, w Warszawie Komorowie, odszedł do Pana śp. o. Eugeniusz Kwiatkowski OFM. Przeżył 97 lat, jako kapłan 69 lat, w Zakonie 78 lat.

Śp. o. Eugeniusz Teodor Józef Kwiatkowski OFM, s. Bolesława i Marianny zd. Wiśniewskiej, urodził się 25 września 1925 r. w Jersey City (USA, diecezja Newark). Do Zakonu Braci Mniejszych wstąpił 25 czerwca 1944 r. w Wisconsin do polonijnej Prowincji Wniebowzięcia NMP – Pulaski w USA, pierwszą profesję zakonną złożył 26 czerwca 1945 r. w Wisconsin, profesję uroczystą 26 czerwca 1948 r. w Burlington (USA). W latach 1945 – 1950 uczęszczał do szkoły średniej i studiował filozofię w St. Francis College & Seminary w Burlington, zaś teologię studiował w latach 1950 – 1954 w Wyższym Seminarium Duchownym Prowincji Cedar Lake – Indiana. Święcenia kapłańskie przyjął z rąk biskupa pomocniczego diecezji Fort Wayne Leona Alojzego Pursleya w dniu 11 czerwca 1953 r. w Cedar Lake. W latach 1954 – 1957 pełnił posługę duszpasterską w klasztorach Pulaski i Green Bay (USA) m.in. jako wicekomisarz Franciszkańskiego Zakonu Świeckich dla tercjarzy pochodzenia polskiego na teren Stanów Zjednoczonych i Kanady. W 1957 r. podjął pracę misyjną na Filipi-

nach jako Magister Nowicjatu, katecheta w szkole średniej, spowiednik SS. Klarysek i Dominikanek oraz proboszcz parafii; tamże przeszedł do Prowincji Filipińskiej.

Opuścił Filipiny w 1990 r. ze względów zdrowotnych i uzyskał zgodę własnego Zarządu Prowincji na przejście do naszej Prowincji. W latach 1990 – 1994 leczył się w Rzymie i w Stanach Zjednoczonych, pełniąc nadal posługę duszpasterską. 19 lutego 1994 r. otrzymał zgodę naszego Definitorium na przejście do naszej Prowincji, ale nadal przebywał w USA. Od 1 marca 1996 r. pełnił posługę

duszpasterską w klasztorze św. Kazimierza w Krakowie jako kapelan rytu trydenckiego oraz celebans Mszy św. w języku angielskim w kościele pw. św. Idziego, a także w Krakowie Bronowicach Wielkich jako ojciec duchowny WSD i kapelan sióstr. Od czerwca 1997 r. do września 1998 r. pracował na misjach w Kowlu (Ukraina) jako wikariusz parafii. Ze względów zdrowotnych powrócił do Polski, do klasztoru św. Kazimierza w Krakowie, gdzie pełnił posługę cenionego egzorcysty Archidiecezji Krakowskiej i ojca duchownego junioratu. Mimo podeszłego wieku, bardzo chętnie angażował się w posługę ludziom najuboższym i opuszczonym; niestrudzenie – czasem do późnych godzin nocnych słuchał spowiedzi i egzorcyzmował. Przed rozmównicą, w której posługiwał gromadziły się tłumy ludzi.

Ceremonie pogrzebowe odbędą się we wtorek 24 maja br. w naszym kościele parafialnym pw. Matki Bożej Anielskiej w Warszawie Mokotowie. O godz. 11.30 Różaniec w intencji Zmarłego, o godz. 12.00 Msza św. pogrzebowa. Po Mszy św. przewiezienie ciała śp. o. Eugeniusza na Cmentarz Bródnowski w Warszawie.

Za: www.ofm.krakow.pl

Kalendarz biblijny

Aplikacja dostępna na Androida oraz iOS.

Jeśli używasz poprzedniej wersji aplikacji, należy ją odinstalować i zainstalować nową wersję.

zawiera święta katolickie i państwowe oraz świątecznych dnia

zawiera tekst Ewangelii z dnia oraz krótką medytację

pomaga zorientować się w okresach liturgicznych

umożliwia tworzenie notatek oraz ich eksport

wprowadza w tematykę misyjną oraz duchowość werbistów

działa offline, jest darmowy i nie zawiera reklam

Misjonarze
Werbisści